

Det Danske Brodersamfunds Blad

OFFICIAL PUBLICATION OF THE DANISH BROTHERHOOD IN AMERICA

4de Aargang

1ste SEPTEMBER 1919

No. 8

Velkommen, Brødre!

Saaledes lyder det nu paa det broderligste ud til Eder haade fjernt og nær fra os her i Milwaukee, og naar I nu samles her som Talsmænd for store og smaa, for dem der er syge og i Sorg eller i Nød, lad da al Eders Stræben være at bringe Lykke og Solskin til dem, hvem Skjæbnen har været mere ublid og haard imod end Eder selv; thi det er jo vort fælles Formaal at lindre andres Nød.

Der er uden Tvivl mange, som har deres Tanker rettet mod den nu saa nær forestaaende Konvention i Milwaukee og paa de store Spørgsmaal, som vil komme frem til Forhandling, paa hvis Afgørelse Det Danske Brodersamfunds Fremtid for en stor Del afhænger.

For at gøre denne Konvention saa vellykket som vel mulig, baade hvad Resultat og Festlighed angaar, haaber vi, at mange Brødre vil komme, især fra de nærliggende Loger, for at samles med Venner og Bekendte, thi det er og bør være en Højtid, hvor saa mange danske Mænd og Kvinder samles paa en Gang om det samme Formaal, og som ingen, der paa nogen Maade er i Stand til at overvære, burde gaa Glip af.

Derfor byder vi Eder alle velkommen. Velkommen til Arbejde, saavel som til Fest!

Paa Konventions Komiteens Vegne,
NELS PETERSEN,
Delegate for Loge Nr. 36.

What is Solvency?

Look at the table of rates in our by-laws. A man 20 years old at entry pays an assessment of \$1.00. A man 40 years old at entry pays \$1.76. To pay current claims the 20 year old man should pay 40c and the 40 year old man 57c only.

Why do we then collect so much more from them and why is there a difference between what they pay? Because it costs \$1.83 to pay a claim at age 60 and \$2.77 at age 65. We must, therefore, accumulate enough of the yearly payments to make up the deficit each year, when they are old. The man who started at age 20 starts earlier and will therefore have longer time to make the accumulation and can therefore pay less each year. Out of his \$1.00 a total sum of \$167.00 will be accumulated when he is 40 years old, if he pays twelve assessments each year. The man who enters at that time does not pay this amount in one sum, but pays 76c more each month in lieu thereof. It is impossible here to go into details of the calculation, but the final result will be the same for each member. The intention of this calculation is that each member shall pay his equitable share of the death losses.

Now we can begin to see what it means when a society is only 70% solvent. We stated above that a man who was admitted 20 years ago and was now 40 years old should have accumulated to his credit \$167.00. Otherwise the payments made have not been sufficient to pay his equitable share of the death claims, and this is just the trouble with our brotherhood. Our members have not paid enough to make these accumulations.

We can calculate the amount that should be accumulated for each policy. This total is the amount that the Society must have on hand or it cannot pay all the death claims in the future. It is called "The Premium Reserve."

Our Brotherhood has not accumulated this amount. It has accumulated 70% thereof only. The 40 year old

man who has been a member for 20 years has \$117.00 to his credit in lieu of \$167.00. If the assessments had been properly adjusted from the beginning this deficiency would have been just this amount. They have not. On the oldest members the deficiency is really more than 30% on the new loss, but we who are young yet can better carry the loss. We have all come into the Brotherhood on the same basis: that we paid the assessment provided for in the by-laws and we got the benefits of the society as the standing was when we became a member. It would not be a proper fraternal spirit if each member did not take his share of the deficiency as it is today. It is an easy matter to calculate a table which will show the deficiency on each policy. The following table shows the amount that should be to the credit for some of the policies on the basis of \$1,000 and the members will, on this basis, be able to ascertain approximately the deficiency on their own policies as it is 30 per cent or about one third of these amounts.

When certificate is for \$1,000, the premium reserve should be:

Age at entry.	5 years	10 yrs	15 yrs	20 yrs
20	\$31.00	\$69.00	\$114.00	\$167.00
25	39.00	85.00	140.00	203.00
30	48.00	105.00	170.00	244.00
35	60.00	128.00	206.00	292.00
40	73.00	156.00	247.00	346.00

The figures in the tables are not accurate, but I will not have time to go further into details of this, neither do I know enough about the accounts of the Society to do so, but it will be easy enough to have an actuary calculate complete tables.

Brother J. Michaelsen has recently suggested a plan to cover the deficiency by increasing the assessment during the coming years. This plan will not work. The Brotherhood is not the only fraternal society which has been in this position. All possible plans have been tried to bring a fraternal association on a 100% basis, but it is now common knowledge that there is only one plan that works. That is to charge each member's policy with his share of the deficiency and convert the policies to the Legal Reserve plan. The deficiency will then be paid from time to time by the savings in mortality made each year. It may take longer time, but we avoid the increase in assessment, the dissatisfaction therefrom and the plan complies with the laws of every state.

The main reason that the secretary's plan will not work is that it will take much too long a time before the result is accomplished. The laws of several states require that a society must be 100% solvent. We heard recently that Wisconsin has required this and several more states will do so next year. We can, therefore, not wait for years until this extra assessment has been paid in. By charging the deficiency against each policy the society will be 100% solvent immediately. Or, if it

should be felt advisable to compel the members to transfer to the Legal Reserve plan then the new class that has already been started for Wisconsin will be 100% solvent, and the members in the old class could be transferred thereto if they wanted to do so. It will then be up to the members themselves to decide what is to their best advantage, whether to transfer to the solvent class and get the guarantee that payment of their certificate will be made when death comes or to stay in the insolvent class and meet the increased assessment that will be necessary in that class. You will find that in a few years all members will have transferred their certificates to the Legal Reserve class.

This plan is not a new one. It has been tried out by fraternal societies with success and is the only plan that has ever been carried through successfully.

This plan will also make it possible for the society to give a certificate that gives full value for the money. When the policies are transferred to the Legal Reserve plan, then it can contain surrender options, have paid-up policies, extended protection, or even cash surrender values. We stated above that a member who is 40 years old and has been in the society for so many years has to his credit \$117.00. If he withdrew from the society this would be confiscated for the benefit of the other members. This is not fair. If he should be in hard luck and needed a little money to tide him over, and his policy was in the Legal Reserve class, then he could borrow the money from the society and keep his policy in force anyhow, and pay it back later when convenient, or he could withdraw the policy entirely, withdrawing such part of the money as the society would allow; or he could get a paid-up policy for a small amount without paying any further assessment.

I have now been in the life insurance business for 20 years, and have held the position as secretary and actuary of life insurance institutions both in our old country and in this country. This might indicate that I know something about this matter. I will be glad to help with advise as much as my time will permit, and earnestly recommend that the plan I suggest be considered by the executive committee and the actuary employed by them and by the convention.

J. P. HJORTH,
Member Fraternal Actuarial Society.

Til foranstaaende Artikel skal jeg kun bemærke, at jeg er Broder Hjort taknemlig for den indsendte Plan, særlig da han er Fagmand i Assurance Spørgsmaalet, og det er med Glæde at samme bliver optaget i Bladet til Delegeraternes og Medlemmernes Eftertanke, thi den bedste Løsning i den Sag er ikke for god. Dog er jeg ikke enig med ham i at omdanne Samfundet til et Legal Reserve Selskab,

men det er maaske en bedre Plan at fradrage det Beløb ved Udbetaling af et Medlems Assurance, som vedkommende har indbetalt for lidt i Assessment, end at forhøje Medlemmernes Assessment, og paa den Maade formindske Samfundets Forpligtelser samt hurtige opnaa 100% solvency.
J. MICHAELSEN.

Til Samfundets Loger

Ifølge et Referendum Forslag vedtaget i August 1918 om Fritagelse af Soldaternes Assessments under Krigen, er det Over-Bestyrelsens Pligt at opkræve en extra Skat af alle Medlemmerne til Dækning af det samlede Beløb som disse over 2000 Soldater har været fritaget for at indbetale til Samfundets Assurancefond.

Logernes Finans-Sekretær eller Kasserer bedes derfor venligst at indkassere 50 Cent i Extra Skat af hvert aktiv Medlem i Samfundet, og denne maa være indbetalt til Logerne den 1. November samt indsendt hertil Kontoret den 1. December. Medlemmer, som ikke har betalt til sidstnævnte Dato, er forfalden til Udsettelse for samme.

I Henhold til Regeringens Rapport vil alle Soldaterne være tilbage og hjemmitterede i September 1919 med Undtagelse af den regulære Arme, saa alle disse Medlemmer maa begynde med at betale Assessment Aars Nr. 9, Løbe Nr. 242, og Logerne vil ikke faa Godtgørelse efter den Tid for flere Assessment for Soldater.

Hovedskat paa \$1.25 per Medlem, opkrævet den 1. Juli 1919 er til Samfundets løbende Udgifter i det næste Aar, saa dem som er, eller har været Soldater, er ikke fritaget for at betale denne Skat.
J. MICHAELSEN,
Over-Sekretær.

MILWAUKEE GÆSTER.

Baade Delegerater og andre Brødre med Familie, som ønsker at besøge Konventionen i Milwaukee, erindres om at købe Billetten i de Dage, som er nævnt i Artiklen paa Side 4. I modsat Fald kan de ikke drage Fordel af Billetprisens Nedsættelse. Forlang ligeledes Certificate, naar Billetten købes.

Vest for Kansas, South og North Dakota maa Billet købes mellem den 8de og 13de Sept. incl. I de øvrige Stater maa den købes mellem den 11te og 17de incl. Man maa forlade Milwaukee senst den 24de September. Saadanne Delegerater, som rejser hjemmefra før og forbliver borte længere end de her nævnte Datoer maa selv bekoste de forhøjede Omkostninger ved Rejsen.

DET DANSKE BRODERSAMFUNDS OVER-SEKRETÆRS KONTOR

J. MICHAELSEN, Office 917-18 Omaha Nat'l Bank Bldg.

Omaha, Neb., 1. September 1919.

Assessment Nr. 9, i 1919

Loge Nr.	Navn	Logens Bynavn	Alder	Optaget	Død	Fødested	Dødsarsag	Assessment sum.
4289	Hansen Fred	Oshkosh	62	28. Febr. 1893	8. Juli 1919	Ranbjerg	Pneumonia	\$1000
11421	Paulsen Carl S.	Fresno	67	6. Mar. 1901	19. Juni 1919	Nibe	Myocarditis	1000
14737	Enevoldsen R.	Dannebrog	54	20. Juni 1903	15. Juli 1919	Aarhus	Carc. of Liver	500
1837	Smith Niels	Neenah	2	1889	17. Juli 1919	Weistrup, Vejle	Cancer of Stomach	900
19607	Petersen M. P.	Hopkins	97	17. Maj 1905	28. Juli 1919	Odense	Sep. Pneumonia	1000
34214	Udby J. H. K.	Detroit	227	4. Juli 1912	25. Mar. 1919	Svendborg	Int. Nephritis	500
7970	Carlsen Louis	Sherburn	104	22. Nov. 1897	25. Juli 1919	Nyborg	Cancer	1000
12856	Petersen Chr	Woburn	197	27. Mar. 1902	25. Juli 1919	Thisted	Cancer	1000
41013	Jørgensen E.	Manistee	20	21. Dec. 1895	2. Juli 1919	Manistee	Pul. Tuberculosis	1000
6507	Hansen O. E.	Parth Amboy	46	5. Dec. 1889	1. Aug. 1919	Middelfart	Nephritis	1000
2179	Nielsen A. A.	Bridgeport	35	1. Sept. 1891	12. Juli 1919	Varde	Myocarditis	1000
3043	Madsen Chr	Ludington	51	2. Nov. 1913	25. Juli 1919	Tranekjær	Uraemia	500
26455	Olsen George	Luverne	149	2. Nov. 1913	25. Juli 1919	Bornholm	Uremic Poisoning	1000
23770	Hansen G. K.	Lake Forest	239	8. Feb. 1907	15. Aug. 1919	Bornholm	Typhoid Fever	250

Broder:—Ifølge Det Danske Brodersamfunds Konstitution, Paragraf 6, 4de Afdeling, er det atter min Pligt under nævnte Dato at opkræve et nyt Assessment samt henlede Brødrenes Opmærksomhed paa, at Assessment No. 241, som er i Logens Kasse, ferved beordres indsendt til Over-Sekretæren den 1. Nov. 1919 og senest den 15. Nov. Du anmodes derfor om at indbetale til Logens Finanssekretær eller Kasserer Aars Nr. 9, Løbe Nr. 242, senst den 1. Nov., da enhver Loge ifølge Konstitutionens Paragraf 7, 4de Afdeling, stadig maa have et Assessment opkrævet i Forskud af sine Medlemmer.

Ny Medlemmer, optaget i Sept. Maaned, skal betale Aars Nr. 9, Løbe Nr. 242 ved Optagelsen. Assessment Aars Nr. 9, Løbe Nr. 242 er nu forfalden til Indbetaling og maa være betalt til Logernes Kasserer eller Finans Sekretær den 1. Nov. 1919.
J. MICHAELSEN, Over-Sekretær.

Forslagene.

Ja, nu har vi jo altsaa Forslagene til den forestaaende Konvention ved Haanden, og skønt en Kritik over disse i enhver Henseende kunde synes berettiget, saa har jeg dog Fornemmelser af, at en saadan ikke vil være helt "fair," eftersom faa eller maaske ingen af os tør paastaa at være sproglærde nok til at ringeagte den næste Mands Maade at fremsætte sine Tanker paa; heller ikke vilde det være nødvendigt at holde Konvention, om alle Brøders Tanker gik i samme Spor; der er i den Henseende kun en Ting, der er paatvingende nødvendig, og det er, at alle disse Forslag stiler mod det samme Maal — Det Danske Brodersamfundets Vel og Bedste. Paa dette Punkt er det dog, at man faar Følelsen af, at flere af de fremsatte Forslag har forfejlet Maalet.

I ethvert "Court" i Massachusetts, saavel som ogsaa i den lovgivende Forsamling, lyder Slutningsordene af Aabningsceremonien saaledes: "God save the Commonwealth of Massachusetts!" — Efter at have gennemlæst Forslagsbogen folgte jeg Fristelsen stærk til at udbyrde med de samme Ord: "Gud bevare vort Brodersamfund!" Men i min Afmagt til at kunne forhindre nogen af de vilde Ideer, man her ser fremsatte, i at blive Lov, saa jeg selvfølgelig kun en Trøst, den nemlig at Hovedparten af Delegerne er danske Mænd med Hjerte og Tanke paa rette Sted, og da disse endnu har en rum Tid til at overveje i, førend de skal afgive deres Stemme, vil de fleste af disse "Brainstorms" rimeligvis faa den Medfart, de fortjener. — Hvad mener man f. Ex. om den Bestemmelse, at Sproget skal være Engelsk, men at det dog i visse Tilfælde kan tillades, at en Broder udtaler sig paa Dansk! Og saadant skulde kunne tænkes at være Forholdet i Det Danske Brodersamfund, af hvis Medlemmer højst en udaf hver ti kan tale, skrive og læse et ordentligt Sprog paa Engelsk! Lad os f. Ex. tænke os en Nykommer, der bliver optagen og derefter kommer til at sidde og høre paa den Pærevælling i Form af Tale, han her vilde blive Vidne til; er der nogen der en enfoldig nok til at tro, at denne nye Broder nogensinde vilde sætte sine Fødder i den Loge igen? Eller er det maaske Meningen, at saadanne for Eftertiden skal udelukkes til Fordel for en eller anden Broders Søn, der ikke agter sin Faders Sprog nok til, at han bryder sig om at lære eller blot forstaa det? Det er en almindelig Forstaaelse, at Det Danske Brodersamfund endnu kun har indenfor sin Ramme en udaf hver ti danskfødte Mænd, der opholder sig heri Landet; var det mon ikke til større Gavn for Samfundet, om lidt flere af os forsøgte at faa nogle af de andre til med os, end det vil være at gøre det umuligt for de fleste af dem som for alle Nykommere at være med?

En anden Ide, der synes ligesaa vilde, er at have saavel al Lovgivning som Valg af Over-Bestyrrelse gjort ved Referendum Afstemning. For det første er det en bekendt Omstændighed, at saagodtsom alle Staters Love foreskriver, at den lovgivende Forsamling i Foreninger som Det Danske Brodersamfund skal være en repræsentativ Forsamling af ikke mindre end en i Loven bestemt Repræsentation, og at denne Forsamling skal mødes en Gang i saalang Tid. Nogle prøver endog at bøde paa sidstnævnte Bestemmelse med at foreslaa, at Over-Bestyrrelsen alene holder Konventionen, skønt denne som bekendt ikke er en repræsentativ, men en eksekutiv Forsamling, — altsammen noget Forslagsstillerne meget vel ved, men som de desuagtet gennem Forslagene prøver paa at komme udenom; og mener nu disse derved at kunne byde en bedre Lovgivning? Absolut ikke! Den Smule Referendum Lovgivning, vi har benyttet i D. B. S., har vist dem, som det har vist alle os andre, at det er absolut umuligt at faa en praktisk, retskreven Lov ad den Vej, af den Grund at Intet kan ændres ved et Forslag, naar en Gang det er indgivet; samtlig er det saa forsvindende et Antal Brødre og saa lille et Antal Loger, der afgiver nogen Stemme over disse, at Love derved vilde blive givne af et lille Mindretal af Loger, som den ikke-stemmende Majoritet derpaa vilde havde at rette sig efter. Paa samme Maade vilde det ogsaa gaa med Valg af Overbestyrrelse. Alt dette er klart nok for Forslagsstillerne; hvad er da Grunden til, at disse Forslag forekomme? Politik, Brødre! Pas paa, Brødre Deleger! Politikk

florerer bedst, naar Vælgerne sover Ligegyldighedens salige Søvn. Man ved af Erfaring, at det brede Lag af Brødre ingen Interesse tager i Lovgivningen; man ved, at den Omstændighed, at der ogsaa vælges nogle Mænd til Overbestyrrelse, ingen Forstyrrelse gør i denne Dvale — saameget bedre, saameget lettere haaber man at naa Maalet!

Det er en bekendt Sag, at det kun er Ligegyldighed fra vor egen Side, der er Aarsag til, at vort Samfund ikke idag tæller tredive — istedetfor tyve Tusinde Medlemmer, uagtet det dog ikke med god Grund kan hævdes, at saadant vilde gjort nogen videre Forskel i Samfundets finansielle Status; — dette Forhold er dog ikke ensbetydende med, at en stor Influx af nye, særlig unge, Medlemmer i den nærmeste Fremtid ikke vilde bøde meget paa det nu saa meget omhandlede Deficiency, hvilket det netop vilde. En Ting er imidlertid sikkert, dette nemlig, at en Forenings Styrke og Betydning er i Forhold til det Antal Medlemmer den besidder; men hvormange Forslag finder vi imellem de foreliggende, der berører dette Punkt? Bortset fra Forslagene om Distrikts Konventioner, der er beregnede paa at sprede Interessen for Samfundets Velfærd og Fremgang ud til Logerne over hele Landet, samt fra et Par Forslag om betalte Organisatorer, er der i hele Historien kun en Loge (al Ære til denne), der fremkommer med noget, som giver Indtryk af, at man i det hele taget skænker denne Sag en Tanke. Det Forslag, jeg hentyder til, bestemmer, at Logerne til Tider skulde have Ret til at optage ny Medlemmer uden andet Gebyr end Bekostningen af Lægeundersøgelsen og Afgiften til Hovedlogen. Dette Forslag beviser, at vedkommende Loge har Forstaaelsen af Spørgsmaalet om nye Medlemmer til Samfundet, og viser tillige hvorlangt den for eget Vedkommende vil strække sig for at faa dem; at saadant ogsaa i Længden vilde betale sig er en Selvfølge.

Sluttelig, min broderlige Hilsen til alle Brødre, særlig til vore Deleger, med Haabet om et godt Resultat af den kommende Uges Slid i Milwaukee.

H. M. MARKER.

Fra Chicago.

Brødre!

Naar vi nu atter kalder til Fæst, efter at Krigens Tummel er forstummet, saa er det i Haab om, at det vil lyde som en tonende Sang, at der vil springe Minder op om tidligere afholdte fælles Brodersamfundsfester her i Chicago, der vil faa Øjet til at lyse.

Der har jo været afholdt mange gode og fornøjelige Fester mellem de Danske her i Byen — men, dette vil blive en særlig storartet Fæst, som vi vil fejre sammen med vore Soldaterbrødre, som til denne Tid vel snart alle vil være hjemkomne.

Desuden vil Fæsten blive forhøjet ved, at saa godt som alle D. B. S. Deleger Landet over vil være tilstede og give et stort Plus til Fæststemningen.

Som I vil se af Averteringen andetssteds her i Bladet, er det jo ikke alene Chicago D. B. S. Loger, men tillige Chicago D. S. S. Loger, der gaar sammen om denne Fæst, hvilket jo er en Borgen for, at denne Fæst vil blive fuldendt.

Vi ved jo nemlig alle saa godt, at Kvinden hun er Livet i Hjemmet, men hun er tillige ogsaa den, der kaster Glans over vore Fester.

Saa lad os da denne Dag kaste Hammeren tilside og gribe Hornet — som vor Borgmester saa kønt siger, — og møde frem i vor bedste Fæstklædning og Fæststemning.

Altsaa, til Harms Park, alle der kan krybe og gaa! Lad det blive en Fæst, der vil spørges viden om!

Søndag den 14de September er Dagen, Tag din Glut under Armen eller Ægtemagen.

Og glem ej at Tiden er Kløkken to, Saa mødes vi alle med blanke Sko. KOMITEEN.

Chicago, Ill.—Dannebrog Loge Nr. 140, Chicago, havde til Mødet den 14de August indbudt Chicago-Delegerne, der alle paa en nær havde givet Møde og hver især havde medbragt nogle af de mest aktive Brødre fra deres respektive Loger. Efter Mødets Slutning bænkedes vi omkring Bordene i vor "Banquet Hall," der var rigeligt

besat med godt dansk Smørrebrød samt "Near Beer," Kaffe og Kage. Vor President, Broder Larsen, bød velkommen og fungerede som Ordstyrer, og han sørgede for at alle de tilstedeværende Gæster kom frem med hvad de tænkte bedst og gavnligest for vort Samfund i Almindelighed og Chicago Logerne i Særdeleshed. Jeg hørte paa alle disse Udtalelser, og det er min Overbevisning at Chicago Logerne har været heldig i Valget af Delegerne til denne Konvention. Det er allesammen Mænd, der har Brodersamfundets Vel paa Hjerte, og der er sikkert ikke en af dem, der kan blive overtalt til at stemme for en Sag som de ikke tænker er til Gavn for hele Samfundet. Det blev omtrent Midnat inden Dirigenten hævede Bordet og bød "vel bekomme." Et Par af vore Soldaterbrødre var samme Aften til Møde for første Gang og blev budt velkommen af Præsidenten.—Med broderlig Hilsen, Peder H. Seegaard.

Kritik.

Ved at læse de ny Forslag til Forandring af D. B. S. Konstitution og Bilove, kan man strax se at der er en hel Del Forslag inde, som har været oppe til Forhandling før.

Første Forslag til Forandring er jo Distriktskonvention, som efter de Logers Mening, der har arbejdet saa længe for Sagen, skulde være til et stort Gavn for D. B. S., men jeg har i al den Tid jeg har kendt til Sagen ikke kunnet se hvor stor en Gavn den vil gøre, skønt de ærede Brødre har prøvet paa at forklare i Bladet at Distriktskonventioner er den eneste rigtige Maade at holde Konventioner paa. Den eneste Forskel er jo, at der bliver færre at gaa til Hovedkonventionen.

Ved at læse D. B. S. Blad for August ser jeg, at Loge Nr. 270's Delegat Broder H. Hansen prøver paa at forklare, at Distriktskonventionen vil blive en Besparelse for D. B. S. Det tror jeg er den eneste Grund, hvorfor det burde vedtages, naar det kunde komme til at blive en Besparelse, men naar der jo først skal afholdes Konvention i alle Distrikter og Løn og Rejsudgifter er bleven betalt til alle Logers Deleger og naar der saa efter Loge 270's Forslag bliver valgt en Delegat for hver 400 Medlemmer, omtrent 50 til at gaa til Hoved-Konventionen samt Sekretærens Løn \$25.00, som er lille nok, saa kan jeg ikke se, hvor en saadan Konvention skulde blive billigere, og da Broder Hansen kun har den ene Grund for Forslagets Vedtagelse, saa haaber jeg at Forslaget bliver forkastet.

Det næste store Spørgsmaal bliver jo nok om Logerne ikke kunde faa Lov til at afbenytte det Lands Sprog, hvori vi boer, især de Loger i Byerne, hvor de unge Danske ikke har haft Anledning til at lære det danske Sprog. Naar saadanne Loger f. Ex. kunde en Indrelov paa Engelsk, saa kunde der være lidt Interesse for at blive optagne, i Stedet for som nu, at naar der bliver læst op for dem, Grædernes Betydning, saa ved de slet ikke det mindste Besked om hvad der blev læst.

Meningen er jo derfor ikke at vort gode gamle Sprog skal helt kastes overbord.

Spørgsmaalet om en fælles Sygekasse kunde være godt nok, naar der ikke allerede havde været saadanne i de lokale Loger; jeg er bange for, at det vil skade disse og at Tilslutningen til disse Møder vil blive ringere end den nu er, ifald Forslaget skulde blive vedtaget.

Et andet nyt Forslag, at D. B. S. skal beskaffe sine Medlemmer for at opholde et Sanatorium i Colorado samt Alderdomshjemmet i Metuchen, vistnok samt de danske Børnehjem er en smuk Tanke, men naar det skulde blive vedtaget og derved blive til Lov, saa vil jeg haabe, at det bliver forkastet, da der allerede er nok at betale til i Forvejen.

Forslaget, at D. B. S. skal oprette et Alderdomshjem har allerede før været oppe til Konventioner og der vil igen være Udgifter, ved at f. Ex. holde en Bestyrer med Familie. Nej, Brødre, saa hellere betale en Dollar extra om Aaret til et Fund, som kan blive givet til gamle Brødre, der ikke kan ernære sig selv.

Jeg ser ogsaa et Forslag om at D. B. S. faar rejsende Agenter, der skulde rejse fra Loge til Loge for at skaffe ny Medlemmer til disse og som skulde lønnes med fra 2000 til 2500 om Aaret for det Stykke Arbejde. Igen en an-

den Extraskat paa en Dollar.

Ærede Brødre Deleger, jeg haaber at I vil betænke denne Kritik førend I afgiver Jer Stemme ved Konventionen i disse Forslag og som jeg er overbevist om vil skade Det Danske Brodersamfund i Stedet for at gavne.

En venlig og broderlig Hilsen fra
M. CHRISTENSEN,
Delegat for Loge Nr. 69 i St. Paul.

RESOLUTION.

Manistee, Mich., den 7de Aug. 1919. Dødens Le får atter borttaget en fra Loge Nr. 20's Rækker, idet vor Logebroder Esbern Jørgensen, 28 Aar gammel, Søn af Broder Mads Jørgensen og Hustru, 342 Tredie Gade, blev den 23de Juli 1919 hjemkaldt til den sidste Hvile efter syv Maaneders Sygdom.

Derfor være det besluttet af Loge Nr. 20 ved dette Møde, den 7de Aug. 1919, at Logen herved bevidner sin Sympathi til vor afdøde Brøders Forældre og Søskende i deres dybe Sorg over Tabet af en til dem saa kær, og som medens han levede havde været en stor Støtte og Hjælp til sine Forældre og sit Hjem. At vi sammen med dem dybt beklager Tabet af saa ungt et Liv, og at vi i ærefuld Erindring af vor bortgangne Broder beklæder Logens Charter med Sørgeflor for 30 Dage.

Endvidere være det bestemt, at disse Beslutninger nedskrives i Logens Protokol og skriftligt tilstilles Afdødes efterladte Forældre samt indsendes for Bekendtgørelse i D. B. S. Medlemsblad.

Paa Loge Nr. 20's Vegne,
MAGNUS PETERSEN, Præsident.
HANS J. LARSEN, Sekretær.

RESOLUTION.

Hopkins, Minn., 16de August 1919. I Anledning af vor afholdte Broder M. P. Petersens Død den 28de Juli, blev det vedtaget ved vort Møde den 13de August at udskrive følgende Resolution:

At vi dybt beklager Tabet af en agtet og trofast Broder. At vi udtrykker vor dybtfølte Sympati til hans Enke i hendes store Sorg.

At vi til Ære for hans Minde draperer vort Charter for et Tidsrum af 30 Dage.

At denne Resolution bliver indført i Logens Protokol, indrykket i vort Maanedssblad og et Kopi af samme bliver tilsendt den Afdødes Enke.

Paa Hvidtfieldt Loge Nr. 97's Vegne,
CARL PEDERSEN, Præsident.
LAURITS CLAUSEN, Sekretær.

RESOLUTION.

Neenah, Wis., 14de August 1919. Ved Logens Møde den 20de Juli modtog Logen Budskabet om Broder Niels Smiths Død den 17de Juli i Janesville, Wis., og følgende Resolution vedtoges:

At Logen beklager Tabet af en af sine ældste og mest agtede Medlemmer og at vi bevidner Afdødes Hustru Logens dybeste Medfølelse i hendes Sorg og at denne Resolution indføres i D. B. S. Blad samt i Logens Protokol og en Kopi tilsendes afdøde Brøders Hustru samt at Logens Charter beklædes med Sørgeflor for et Tidsrum af 30 Dage paa Loge Nr. 2's Vegne.

MARTINUS NIELSEN, Præsident.
MADS HANSEN, Sekretær.

RESOLUTION.

I Anledning af Broder George Olsens Død den 25. Juli 1919 vedtog Luverne, N. D., Loge Nr. 149 følgende Resolution:

At vi beklager Tabet af en god og trofast Broder og bevidner herved vor afdøde Brøders Familie Logens dybeste Medfølelse og Sympathi i deres store Sorg, og at denne Resolution indføres i Logens Protokol og bekendtgøres i vort Samfunds Blad; at en Kopi bliver sendt til hans Familie og at Logen beklæder sit Charter med et Sørgeflor i 30 Dage.

Paa Loge Nr. 149's Vegne,
CHRIST JENSEN, Præsident.
THOS THOMPSON, Sekretær.

“Det danske Hospital” i Frankrig.

Paa Opfordring fra Repræsentanter fra en af de “allierede” Stater dan- des strax efter Verdenskrigens Udbrud en dansk Komite, som indsamlede de nødvendige Penge og fra 1ste Maj 1915 i værksatte “den danske sanitære Mis- sions” Virksomhed i Frankrig. Af Aarsberetningen, som Prof. E. A. Tscherning har offentliggjort i “Uge- skrift for Læger,” anføres følgende:

Da den danske Ambulance overtog “Hospitalet” i le Treport, var den der- til afgivne Bygning ikke installeret som Hospital. I Bygningen, der for- uden Stue indeholdt 5 Etager og Loft- rum, var der det fornødne Antal Senge med tilhørende Madtæpper, Tæpper og Hovedpuder til 100 Patienter foruden til Personalet. Dertil Borde, Stole, Sengeborde. En stor Sal i Stueetagen ydede god Plads til Spisesal for oppe- gaende Patienter og for det til Hospi- talet knyttede værnepligtige Personale (Infirmiers, Sygepassere), en mindre Sal for Spisestue for det danske Per- sonale — Læger, og Plejersker — og nogle Værelser for Kontorlokaler. I Etagerne 1—4 fandtes i Stuer med fra 1—4 Senge Plads for 100 Patienter, og i 5te Etage en Række Værelser for det danske Personale i 1 a 2 Senges Væ- relser, medens Loftetagen afgav for- nøden Plads for det franske værne- pligtige Personales Soverum. Der var Vandledninger med to Tophaner i hver Etage. Der fandtes Vandkloset- ter i tilstrækkeligt Antal i alle Eta- gerne og Stuerne var forsynede med smaa Siderum med Afløb og velegnede til Toiletum for Patienterne. Stuerne var lyse, men kun til Dels vel soled- enten Morgen eller Aften. Til hver Stue hørte der smaa Balkoner, Køge- gas fandtes i rigelig Mængde. — Der- imod manglede der kunstig Belysning, og alt Materiale til Hospitalet skulde først anskaffes: Beklædningsgenstan- de, Lagener, Spisegejser, Instrumenter og andet egentligt Hospitalsmateriel. Ligeledes savnedes en god Forbindelse mellem Bygningens Forhus og Baghus, hvorfor hvert af disse kun havde en Trappenedgang, hvilket bragte Fare til Veje under Ildsvaade. Varmeappa- ratet savnedes; Mangelen paa Vand- laase var noget generende.

Disse Mangler gik man nu løs paa at afhjælpe, samtidig med at man an- skaffede det nødvendige Materiel.

Medens Installeringen foregik, paa- tog de tre Læger sig det kirurgiske Tilsyn med og den operative Virksom- hed i det allerede eksisterende Hospi- tal i “le Casino,” hvor Kirurgien hidtil havde været ordnet ved et ugentlig Besøg af en yngre Kirurg fra Dieppe, medens det daglige Tilsyn ellers pas- sedes af Hospitalets militære Læger. Da desuden Sygeplejen paa dette franske Hospital kun var støttet af nogle virkelige uddannede Plejersker, overtog et Par af de danske Plejersker foreløbig en Del af Gerningen paa Hospitalet, dels i vanskelig Dagpleje, dels under nogle vanskelige Tilfælde ved Natpleje. En Plejerske (af fransk Fødsel) afrejste til Paris og tog fore- løbig Tjeneste paa et fransk Hospital der under det franske røde Kors.

Der foretoges i den Tid temmelig heftige Angreb mod den nordlige Del af Fronten i Retning mod Dunkerque og Calais; og Hospitalet her var no- get i Mangel for Plejersker. Det be- stemtes derfor efter Aftale med de belgiske Sundhedsautoriteter i Calais at afsende 4 af de danske Plejersker, for hvilke der den Gang ingen Brug var i le Treport, til Calais, hvor de gjorde Tjeneste en Maanedstid, indtil henimod det Tidspunkt, da det danske Hospital i le Treport kunde staa færd- digt.

Paa dette Tidspunkt, ved Midten af Juni, var Hospitalet forsynet med en vel ordnet Operationsstue med tilhø- rende Steriliseringsrum, med vel for- synede Sygestuer for 100 Patienter og det fornødne Materiel til disse Pas- ninger; der var indlagt elektrisk Lys overalt, og den ovenomtalte nødven- dige Forbindelse mellem For- og Baghus var skaffet til Veje ved et lille let gennemført Gennembrud af en Væg i hver Etage. Mangelen paa Vandlaase blev afhjulpet i Sommerens Løb ved en lille nem Forandring ved Afløbene og An- bringelse af meget dybe Klokkvand- laase, der virkede fortrinligt. — Det vedtoges at anlægge et Centralvarme- apparat inden den kolde Aarstid og Penge hertil bevilligedes.

De første Patienter indlagdes den 21de Juni, da der til le Treport an- kom et Sanitetstog med ca. 100 Saa-

rede, hvoraf største Parten indlagdes paa det danske Hospital.

Siden er der under Hospitalets Virk- somhed i le Treport og senere i Paris stadig indlagt Patienter, og medens Virksomheden stod paa i le Treport, arbejdede de danske Læger hele Tiden med kirurgiske Patienter paa “le Ca- sino” Hospitalet.

Hen paa Efteraaret viste det sig, at Varmeapparats Indlæggelse maatte opgives, fordi den engagerede Entre- prenør ikke var i Stand til at tilveje- bringe det fornødne Personale til Ar- bejdets Udførelse. Det blev derfor be- stemt at standse Hospitalets Drift ved den kolde Aarstids Indtræden.

Forhandlinger mellem det franske Krigsministerium, den danske Komite- tes Formand og Hospitalets Direktrice førte da til det Resultat, at det dan- ske Hospitalspersonale skulde flytte til Paris og overtage et Hospital her af lignende Størrelse som Hospitalet i le Treport. Dette blev tømmt for sine Pa- tienter den 25de Oktober 1915, og Hospitalet indtil videre nedlagt. Pa- tienterne overførtes til “le Casino” Hospitalet, og det danske Personale afrejste til Paris. (Det har senere vist sig, at Forandringerne i Besæt- telsen af den nordlige Del af Fron- ten har medført, at i det hele Hospi- talsvirksomheden i le Treport er ble- vet meget indskrænket).

Efter Indflytningen til Paris fort- satte Hospitalets Direktrice de oven- omtalte Forhandlinger med Krigsmini- steriet for Afgørelsen af, hvor Per- sonalet skulde have sin Virksomhed. Der var bl. a. Tale om Overtagelsen af nogle Etager i Grand Hotel ved Opera- pladsen og om det underskønne Musee Galliera ved Trocaderoalleen; men det første af disse Steders Bølggenhed midt i Paris forekom uheldig og Musee Galliera viste sig at blive for kostbart at omdanne til Hospital.

Man enedes om et nybygget Privat- hus i R. Louis Boilly, en lille, fin, stille Gade i Passy, mellem Parc La Muette og Boulevarde, altsaa nær op ad de gamle Volde og Boulogneskoven.

Denne Bygning fik nu de for et Hos- pitals Drift nødvendige Tilføjelser gen- nem Samarbejde mellem det militære Sundhedsvæsens Styrelse og Hospi- talets Direktrice, der for de teknisk ki- rurgiske Installationers Vedkommen- de støttedes af den daværende Over- læge. I Begyndelsen af December stod Hospitalet færdigt til Indlæggel- se af Patienter, og den 14de December indlagdes de første saarede. Siden er Indlæggelserne fortsat udelukkende med saarede, medens der til Hospi- talet i le Treport ogsaa indbragtes Pa- tienter med indre Sygdomme.

“Den store Stemme.”

I Juli Maaned kunde man i det ud- bredte københavnske Dagblad “Politi- ken” læse følgende interessante Arti- kel underskrevet af “Per Kimer”:

Præsident Wilson er paa Vej hjem fra Frankrig til De Forenede Stater, og hvad Dag, det skal være, kan hele Verden vente et i Sandhed overrasken- de Budskab fra ham: Endnu medens “George Washington” befinder sig 1000 miles fra De Forenede Staters Kyst, vil Præsidenten forkynde Fredsbud- skabet, saa det høres i New York el- ler Washington af en Forsamling paa 50,000 Personer.

Takket være en vidunderlig Opfin- delse, der skyldes en ung, genial Dan- sker, vil dette utrolige kunne ske. Op- finderens Navn er Peter L. Jensen, og hans Fødested er Hestehoved Bat- teri paa Falster, hvor Faderen var Grønsunds-Lods. Peter Jensen hører i Øjeblikket til de mest beundrede og omtalte Ingeniører i Edisons Hjem- land.

En December Aften sidste Aar film- rede blandt meget andet en besynder- lig Situation frem paa det hvide Lær- red i Rialto-Biografen, et af de mon- dæne Billedteatre paa Broadway i New York. I den aktuelle Ugerevy vistes under Tittlen “Præsidenten diri- gerer en Flyvemaskine ved Hjælp af traadløs Telefon,” et Oprin, hvori den smilende Statschef dannede Midtpunk- tet. Han stod sammen med en Række militære og civile Standspersoner; saa tog han et lille Apparat omkring Mund og Øren, kiggede til Vejrs, nikkede til- freds, kiggede atter op, følgende en ny Mangyre, tog Apparatet fra Ansigtet og udtrykte med sit seje, energiske Smil over for de Tilstedeværende, at han var fornøjet med Resultaterne af Forsøget.

Denne Prøve, som af det letfænge- lige Publikum hilstes med et stormen- de, umiddelbart Bifald, var ikke nogen

Nyhed for de Indviede. Men disses Kreds havde, saa længe Krigen stod paa, kun omfattet et stærkt begrænset Antal Personer. Nu ved man overalt i De Forenede Stater, at 10,000 ameri- kanske Flyvere (og talrige britiske og franske) under Krigens sidste Perio- der var forsynet med den nye Opfin- delse, den højttalende traadløse Tele- fon, der ikke anfægtes af Omgivelser- nes Støj og Forstyrrelser — Magna- vox, “den store Stemme.”

Magnavox-Apparatet er en ganske enkel lille Indretning, ikke større, end at den kan rummes i en Urkapsel — altsaa en Levedegørelse af Ordet om Verden i en Nøddeskal. Det er som sagt konstrueret saaledes, at alle uved- kommende Lyde holdes borte; kun den Talendes Stemme høres. Denne Virkning naas ikke ved at udelukke Støj og Larm fra Apparatet, men tværtimod ved at give Lydbølgerne frit Spillerum derved neutraliserer de hinanden til Fordel for den Talendes Røst.

Det vilde føre for vidt her at give en omstændelig teknisk Forklaring paa Fænomenet. De, der maatte ønske en saadan, henvises til Journal of Electricity, det førende elektriske Fag- tidsskrift i de vestlige Forenede Sta- ter, for den 15. April i Aar. Vi ind- skrænker os til at meddele nogle Op- lysninger om, hvad der er præsteret ved Hjælp af Magnavox.

Allerede i 1915 var Opfindelsen naaet saa vidt, at Borgmesteren i San Fran- cisco kunde tale til en Forsamling paa 75,000 Mennesker, der stod udenfor Raadhuset og hørte hver Stavelse, der blev sagt — ja, 7 Huskarreer bor- te laa Folk i Vinduene og opfattede uden Vanskelighed Borgmesterens Tale der bragtes ud til Omgivelserne ved Hjælp af et Magnavox-Apparat, som var anbragt bag en af Raadhusets Piller.

Flere Gange har man gennem Appa- ratet kastet Musikken fra en almindel- ig Grammofon en half Snes Kilome- ter bort, saa at den kunde benyttes til Dansemusik.

Under Krigen vandt Apparatet, som stadig blev forbedret, sine Sporer. Mel- lem dundrende Stempler i Sikkenes Maskinrum gjorde “den store Stemme” sig gældende saa let, som om det havde været i en Dagligstue. Midt igen- nem det infernalske Spektakel af to hvirvlende Liberty-Motorer banede “den store Stemme” sig uanfægtet Vej — fra Flyver til Flyver, fra Flyver til Observatør, fra Luften til Jorden. Man ved nu, at baade de tyske Flyve- maskiner og det tyske Anti-Luftskys havde intrængende Ordre til at bringe en amerikansk Maskine med traad- løs Telefon ned. De mystiske Samta- ler virkede foruroligende. Trods hid- sig Jagt faldt intet Magnavox-Apparat i Tyskernes Hænder. Derimod fik Amerikanerne fat i et tysk traadløst Apparat, hvis Anvendelighed dog var meget ringe.

Efter Krigen fejrede Opfindelsen sin største Triumf den 21de April i Aar. Da oplæstes Præsident Wilsons Sejrs- laans-Budskab af en Flyver i 2600 Føds Højde, og 15,000 Mennesker, der var forsamlet paa og omkring Finansmini- steriets Trapper, hørte Budskabet oppe fra Luften, uden at en Stavelse gik tabt og uden at en Bilyd fra Mo- torerne blandede sig i Talen. Derpaa henvendte Admiral Sims sig til For- samlingen. Han talte fra Jorden og an- vendte den sidste Forbedring, “Om- fangsgiveren,” hvorved Ordene naae- de 3 Kilometer bort. Men Rækkevidden kan gøres meget længere. Marinemi- nister Daniels har fra Washington ført traadløse Samtaler med Præsident Wilson, medens denne laa midt ude i Atlanterhavet, og Præsidentskibet har denne Gang Apparater om Bord, der — som omtalt i Begyndelsen af denne Artikel — vil sætte Wilson i Stand til at lade sin Stemme høres i 1,000 miles Afstand.

Blandt amerikanske Ingeniører kal- des Peter L. Jensen, som endnu er en ung Mand paa ca. 35 Aar, almindeligt “den traadløse Telefons Bedstefader i De Forenede Stater.” Han paaastaas at have været den første, der benyttede traadløs Telefon, en Begivenhed, der meddeles at have fundet Sted i 1905 i Danmark. Givet er det, at han var en Mand, som ingen ringere end Valdemar Poulsen knyttede store Forhaabninger til. Thi det blev af Poulsen overdra- get ham at bistaa ved Anlægget af den store Poulsen-Station paa den ameri- kanske Stillehavskyst, et Anlæg, der sikrede Systemet en enestaaende Suk- ces i De Forenede Stater, en Succes, der bl. a. kan maales ved, at den ame-

rikanske Regering under Krigen holdt sig i direkte Forbindelse med General Pershing i Frankrig gennem Poulsen- Apparatet.

I Federal Telegraphic Company af San Francisco traf Peter Jensen sam- men med Edwin S. Pridham, og det blev disse to, der i Fællesskab udfør- mede Magnavox-Planerne. I Begyndel- sen af 1911 foretog de i Fællesskab en Rejse til Europa, hvor de konferere- de med en Række Experter. Ved deres Tilbagekomst fik de en San Francisco- Rentier, O'Connor, interesseret i Pla- nerne, og han financierede Forsøgene, der Skridt for Skridt nærmede sig Maalet.

Den sidste Forbedring, Omfangsgi- veren, skyldes en Tredjemand, Moore- head, som nu sammen med de to an- dre Opfindere leder den store Virksom- hed, som er baseret paa Magnavox- Fabrikationen, og som allerede har faaet et Utal af Bestillinger fra offent- lige og private Rederier.

Som Opfindelsen nu foreligger, var den færdig for to Aar siden. Men paa Grund af Krigen blev den hemmelig- holdt paa det strengeste — saa strengt at der ikke en Gang blev udtaget Pa- tenter. Nu er Sløret hævet. Den sid- ste Meddelelse af Magnavox gaar op paa, at Peter L. Jensen i Maj Maa- ned foreviste den i San Diego, Calif., paa den aarlige Kongres i Stillehavs- Afdelingen af National Electrical Light Association. Han vandt her udelte Beundring blandt Deltagerne paa Kongressen.

RESOLUTION.

Humboldt, Ia.

I Anledning af at vor Broder, Præ- sident Henry F. Kronmann, faldt paa Slagmarken i Frankrig den 26de Sep- tember 1918 vedtog Humboldt Loge Nr. 230 paa sit Møde den 24de Juli 1919 følgende Resolution:

At vi dybt beklager Tabet af en god Broder og bevidner herved vor afdøde Broders Familie Logens dybeste Med- følelse og Sympathi i deres Sorg og at denne Resolution bekendtgøres i D. B. S. Blad, at en Kopi sendes til vor fald- nes Broders Familie samt at Logens Charter beklædes med Sørgelid for et Tidrum af 3 Dage.

Paa Humboldt Loge Nr. 230's Vegne,
PETER M. BOLDT, Præsident.
MARTIN LARSEN, Sekretær.

RESOLUTION.

Chicago, Ill., 13de August 1919.

I Anledning af at Broder Jørgen An- dersen afgik ved Døden den 8de Aug. dette Aar vedtog Chicago Loge Nr. 17 ved sit Møde den 13de August følgende Resolution:

Logen beklager Tabet af et af sine ældste Medlemmer, af en god, trofast og redelig Broder, og udtaler samtidig sin dybeste Medfølelse for afdøde Bro- ders Hustru Døtre.

Det besluttes i denne Anledning at tilsløre Logens Charter i 30 Dage.

Denne Resolution indrykkes i D. B. S. Maanedstidende og indføres i Logens Protokol, og et Exemplar af samme til- sendes Afdødes Hustru.

Paa Chicago Loge Nr. 17's Vegne,
P. JENSEN, Præsident.
J. P. JØRGENSEN, Sekretær.

RESOLUTION.

Lake Forest, Ill., 16de Aug. 1919.

I Anledning af at vor Broder Georg Kristian Hansen den 15de August afgik ved Døden har D. B. S. Loge Nr. 239 paa sit Møde den 16de August vedtaget:

At Logen dybt beklager Tabet af en god og trofast Broder, som altid havde Samfundets Vel for Øje og at vi til Ære for hans Minde draperer vort Charter med Sørgelid for 60 Dage.

At hans efterladte Hustru og Børn bedes modtage Logens dybtfølte Sym- pathi i deres store Sorg.

At denne Resolution indføres i Lo- gens Protokol, indrykkes i D. B. S. Blad og at en Kopi bliver tilsendt hans efterladte Hustru.

Paa Logens Vegne,
CHRIS. LARSEN, Præsident.
WILHELM NIELSEN, Sekretær.

Det Danske Brodersamfunds Blad

Official Publication of the
DANISH BROTHERHOOD IN AMERICA

Published monthly under the auspices
of the Supreme Lodge by J. Michaelsen,
Supreme Secretary, 917 Omaha National
Bank Building, Omaha, Neb.

Entered as second class matter January
28, 1916, at the post office, Omaha, Nebras-
ka, under the Act of August 24, 1912.

OFFICERS OF THE SUPREME LODGE:

Supreme President—T. P. Nielsen, 2802
So. 17th Ave., Seattle, Wash.

Supreme Vice-President—Soren Iversen,
79 Broadway, New Haven, Conn.

Supreme Secretary—J. Michaelsen, 917
Omaha Nat'l Bank Bldg., Omaha, Neb.

Supreme Treasurer—Rolf Rasmussen, 523
Howland Ave., Kenosha, Wis.

Supreme Trustees—Chairman, A. Th. Jor-
gensen, 3250 Helen St., Oakland, Cal.; C.
Nielsen, 504 Cedar Ave., Minneapolis,
Minn.; John Christensen, 1825 Reading Rd.,
Cincinnati, O.

1. SEPTEMBER 1919.

Meddelelser fra Over-Sekretæren.

Artikler bør være Over-Sekretæren
i Hænde den 10de i Maaned for at
komme i Betragtning i det følgende
Numer; Loge Nyt kan modtages ind-
til den 20de.

Paa Grund af at Bøgerne her paa
Kontoret kun er indrettet til at føre
Regnskab over de lokale Loger, maa
enhver Komite betale for Annoncer i
Medlemsbladet til sin Loge, som ved
Slutning af hvert Halvaar vil blive til-
sendt Regning for saadant samt an-
den Gæld til Samfundet.

Det er umuligt at forandre en
Adresse, med mindre den gamle Adres-
se opgives samtidigt med at Foran-
dringen indsendes. I vis et Medlem
ikke tidligere har modtaget Bladet,
maa dette bestemte bemærkes, naar
man skriver efter det. Somme Med-
lemmer er flyttet et Par Gange og har
mistet Forbindelse med Bladet paa
denne Maade. Man maa da opgive
den sidste Adresse hvortil man fik
Bladet.

Resolutioner af almindelig Størrelse
optages for en Pris af \$1.50 og maa
være Over-Sekretæren i Hænde senest
den 20de Maaned.

Avertering af Forlystelser, specielle
Møder eller lignende, arrangerede af
Loger, optages for en Pris af 50 Cts.
pr. Spalte-Tomme; dog optages ikke
over 6 Tommer i en Annonce fra en
Loge undtagen efter særlig Ansøgning
til Over-Sekretæren. Betaling for An-
noncer opkræves fra Logerne i Juli og
Januar Maaned sammen med andre
Regninger til Generalfondet.

Naar Adresseforandringer indsendes
til Hovedkontoret fra Logernes Sekre-
tærer bedes saadanne Forandringer
skrive paa særskilt Papir, saaledes
at de kan overgives til Bladets Expe-
dition. Vi faar ofte Breve angaaende
Logernes og Samfundets Affærer,
hvori der ogsaa er anført Adressefor-
andringer. Der kan paa denne Maade
opstaa Misforstaaelse og den mest
væsentlige Maade er derfor at indsende
Adresseforandringer paa særskilt Pa-
pir.

Det er ikke alene unødvendigt men
ogsaa misvisende at opgive et Med-
lems Hovednummer og Logenummer, naar
hans Adresse paa Bladet skal foran-
dres. Sekretærene bedes bemærke
Sedlen forneden paa denne Side og
deraf se, hvilke Oplysninger der øns-
kes, naar en Adresse skal forandres.
Medlemmets Navn, Numret paa den
Loge han hører til, den gamle Adresse
samt den nye Adresse — det er alt. Vi
kan ikke finde et Medlems gamle
Adresse ved Hjælp af hans Hovednum-
mer i Samfundet; Postvæsenet har vis-
se Regler, hvorefter vi maa føre vor
Adresseliste, og denne Liste har ikke
nøget med Samfundets almindelige
Bogføring at gøre.

Det Danske Brodersamfunds Med-
lemsblad modtager altid gerne Medde-
lelser eller Artikler fra Medlemmer af
Samfundet. Saadanne Artikler vil fin-
de Optagelse i Bladet enten komplet
eller i forkortet Form, forsaavidt som

Pladsen tillader og Indholdet ikke
kommer i Konflikt med Samfundets
Konstitution.

Selvfølgelig maa indsendte Artikler
ikke forme sig som Reklamer f. Ex.
for Land eller lignende, medens der
dog godt kan rettes Spørgsmaal og ud-
vexles Svar gennem Bladet angaaende
Forhold paa forskellige Egne, naar
man holder sig til Fakta. Meddelelser
om Logernes Virksomhed og Frem-
gang modtages ogsaa gerne fra Sekre-
tærene, Komite-Medlemmer eller fra
de enkelte Medlemmer; ensartede og
lange Beskrivelser af Fæstligheder bør
helst undgaaes.

Der indtræffer ikke sjældent Tilfæl-
de, hvor afdøde Medlemmer har haft
deres Assurance Certificat skrevet til
"egen Ordre" eller testamenteret til
Personer, som ifølge Staten Nebraskas
Love og Samfundets Konstitution, Pa-
ragraf 50, ikke er berettiget som Ar-
vinger til Assurance.

Andre afdøde Medlemmer har ved at
indgaa Ægteskab forsømt at faa deres
Certifikat forandret fra deres Foræl-
dre til deres Hustru eller Børn. Igen
andre havde deres Certifikat udfyldt i
Favør af Personer, som allerede var
afgaaet ved Døden.

I alle saadanne Tilfælde bliver Ud-
betalingen forsinket og er ofte forbun-
det med Udgifter baade for Samfundet
og Arvingerne. Derfor anmodes Med-
lemmer, som har deres Certifikat ud-
stedt til "egen Ordre," om at udnævne
en af de Personer, som Paragraf 50
foreskriver, og sende dette Forlangende
sammen med Certifikatet og 25
Cents til Logens Sekretær, som da
gennem Over-Sekretæren vil faa For-
andringen udvirket. I de andre oven-
for nævnte Tilfælde bedes Medlemmer
forholde sig paa samme Maade.

Hvad Delegerer bør huske.

Naar dette Blad naar Læserne er
der kun faa Dage tilbage forinden De-
legater, og formodentlig mange andre
Brødre med Familie, vil begive sig paa
Vej til Konventionen i Milwaukee,
Wis. Fra Over-Sekretærens Kontor
er der den 20de August udsendt en
Skrivelse til Delegerer, der gentager
den Forklaring angaaende de nedsatte
Billetter, som blev meddelt i Bladet
for Juli. Endvidere erindres Delega-
terne om at de bør medbringe et Ex-
emplar af D. B. S. Konstitution og et
Exemplar af Logens Indrelove. Des-
uden bør de hos Logens Kasserer for-
høre sig om hvorvidt Assessment No.
238 samt Hovedskatten er indsendt til
Overkasserer, idet Delegerer for Lo-
ger, som er paa Restance, ikke kan
tage Sæde i Konventionen.

Billetten til Rejsen maa købes for
Veststaternes Vedkommende paa eller
efter den 8de September og ikke sene-
re end den 13de September. I Østen og
Mellemstaterne maa Billetten købes
paa eller efter den 11te September og
ikke senere end den 17de. Hvad der
her kaldes Veststaterne ligger vest for
Kansas, Nebraska, South og North Da-
kota; Resten af Landet er her be-
nævnt Østen eller Mellemstaterne.

Tilbagereisen fra Milwaukee maa
finde Sted senest den 24de Sept.

Idet en Delegerer eller andet D. B. S.

Medlem, som vil overvære Konventio-
nen, køber en Enkeltbillet til Milwau-
kee forlanger man et CERTIFICATE
(ikke en receipt). Køb Billetten i god
Tid — 30 Minutter før Togets Afgang,
saaledes at Agenten har Tid til at ud-
skrive dette Certificate. Efter Ankom-
sten til Milwaukee bliver dette Cer-
tificate paategnet af Over-Sekretæren
samt en Repræsentant for Jernbane-
Administrationen, og ved Tilbagerej-
sen kan man da, ved Fremlæggelsen
af det paategnede Certificate faa Re-
turbillet for en Trediedel Pris.

Nogle enkelte Smaastationer har
ikke disse Certificate. Man køber da
Billet til nærmeste større Station,
hvor man kan faa baade Billet og Cer-
tificate. Agenten paa de smaa Statio-
ner kan arrangere Købet over Telefo-
nen og saaledes lette Expeditionen
hvis man anmoder derom nogle Dage
i Forvejen.

Sønderjyllands Gjen- forening.

Skønt der ikke endnu har fundet no-
gen Afstemning Sted i den gamle dan-
ske Provins, Slesvig, angaaende det
fremtidige Nationalitetsforhold, saa er
Fredstraktatens Ratificering dog nu
saa langt fremskredet, at den snarlige
Genforening kan gøres ihvertfald in-
den Aarets Udløb. Rimeligvis vil den
danske Regering i Forbindelse med
Lederne i den nye Landsdel fasttætte
en Dag, der officielt kan fejres som
Genforeningsdagen overalt i Verden,
hvor der bor Danske.

Det forekommer os, at der her er en
værdig og betydningsfuld Opgave for
enhver Loge af Det Danske Broder-
samfund, nemlig i at sørge for at den
for alle Danskfødte saa glædelige Be-
givenhed bliver fejret paa tilbørlig Vis
overalt. Det Danske Brodersamfunds
Medlemmer har saa meget mere An-
ledning til at fejre Genforeningen som
et meget stort Antal af Brødrene er
født paa de Egne, som nu atter bliver
danske, og ligeledes blandt Samfun-
dets Stiftere og første trofaste Til-
hængere i Firserne fandt man en
Mængde Slesvigere.

Genforeningen har derfor en varm
Plads i Hjertet hos de allerfleste
Brødre og vore Loger kan ikke virke
for en smukkere Sag end at føre an i
Fejrelsen af den forestaaende Begi-
venhed. Men vore Logefester burde i
denne Sag ikke være private og snævre;
tværtimod bør enhver Loge sam-
arbejde med andre danske Foreninger
og Institutioner paa hver Egn, saale-
des at den historiske Begivenhed kan
finde den videst mulige festlige Stad-
fæstelse. Ogsaa overfor vore indfød-
te Medborgere har det sin Betydning
at de Danske i Amerika i saa stor Stil
som muligt fejrer den Genforening,
som hele Amerika har gjort mulig, og
som vi selv og vore Børn har bragt
Ofre for at fuldbringe.

I det hele taget tør man sige, at de
danske Foreninger og Sammenslutnin-
ger i Amerika har haft en mægtig

Indflydelse paa Løsningen af det sles-
vigske Spørgsmaal; thi uden disse
mangeartede Organisationer vilde det
danske Folk næppe have været saa
kendt og skattet udenfor Danmarks
Grænser, ligesom det jo ogsaa var paa
Initiativ af Danske i Amerika, deri-
blandt Det Danske Brodersamfunds
Over-Præsident, at Præsident Wilson
bragte Slésvig Sagen frem i Paris.

Antagelig vil Datoen for Genforenin-
gen blive bekendtgjort gennem Bladene
i god Tid; men det indledende Arbej-
de kan godt udføres nu, og Planerne
kan lægges for en Række Fester, der
kan vække Opsigt her i Landet og give
Genlyd helt over til Slesvig, hvor Dan-
nebrog paa den Dag skal hejses med
Autoritet.

Den Exekutive Komitees Forhandlinger

Omaha, Neb., 12te Juli 1919.

Brødre af den exekutive Komite:
I min Skrivelse til Eder dateret den
3die Marts, som findes i Medlemsbla-
det af 1ste April 1919, forklarede jeg,
at Logerne var givet Kredit for As-
sessment Nr. 229, 230 og 231 for Med-
lemmer, som var i Militærtjenesten,
der beløb sig til \$2,800.00.

Paa Assessments-Regninger, som
blev tilsendt Logerne den 1ste Juli,
blev Logerne igen givet Kredit for 6
Assessments for disse Medlemmer,
med Undtagelse af de, som var hjem-
permitteret før den 1ste Maj, og som
kun fik Kredit op til det sidste Assess-
ment opkrævet før Vedkommende var
afmønstret. Disse Assessments beløb
sig til \$5,033.92.

Ifølge det Referendum Forslag, som
blev vedtaget, er det Over-Bestyrel-
sens Pligt at opkræve disse Beløb af
Samfundets Medlemmer. Eders Ken-
delse til min Skrivelse af 3die Marts
lød paa at vente med at opkræve for
de første 3 Assessments til i dette
Halvaar, saa der maa nu opkræves til
Dækning af alle 9 Assessments, som
vil blive ca. 38 Cent pr. hvert aktiv
Medlem.

Over Halvdelen af Samfundets Med-
lemmer, som var i Militærtjenesten, er
rapporteret afmønstret, men de fleste
af dem vil alligevel ved Halvaarets
Slutning være berettiget til Fritagelse
for et, to og flere Assessments, saa
hvis der nu blev opkrævet 50 Cent pr.
Medlem, vilde det maaske ikke blive
nødvendigt at opkræve mere i dette
Øjemed, og det vil lette Arbejdet me-
get for Logernes Finans-Sekretærer el-
ler Kasserer, da disse extra Opkræv-
ninger er ikke lette at indkassere.

Du bedes derfor venligst afgive din
Kendelse, om jeg skal opkræve 38
Cent pr. Medlem, eller 50 Cent.

Med broderlig Hilsen,

J. MICHAELSEN.

Iversen:—Jer er i Favør af der op-
kræves 50 Cent pr. Medlem.

Jorgensen:—Anbefaler at Over-Se-
kretæren opkræver et Assessment, stor
50 Cent, til Dækning af udbetalte As-
sessment for Soldater.

Chr. Nielsen:—Anbefaler Over-Se-
kretæren opkræver 50 Cents Assess-
ment.

Christensen:—Det vilde være ønske-
ligt at opkræve hele Beløbet paa en
Gang.

T. P. Nielsen:—At vi opkræver 50
Cent paa en Gang.

Kendelsen bliver:—At vi opkræver
50 Cent paa en Gang.

T. P. NIELSEN, Over-Præsident.

Minneapolis, Minn., 12te Juli 1919.
Til den ærede exekutive Komite af

Adresse Forandring

Dette Blad er frit til alle Samfundets Medlemmer, og bliver sendt til den sidst opgivne Adresse. Dersom
denne ikke er rigtig paa Bladet, eller Du er flyttet, bedes Du udfylde og indsende denne Kupon til din Loges Se-
kretær, og han vil indsende den til Over-Sekretæren.

Navn Medlem af Loge Nr.

Gamle Adresse By Stat

Ny Adresse By Stat

Dansk Brodersamfund.

Jeg tillader mig herved at foreslaa at Over-Sekretæren anskaffer Knapper til at sætte paa Kraven af Frakken, og tilstiller hver af Logernes Delegerede, med hans Loge Nummer paa, til Brug ved Konventionen i Milwaukee.

Med broderlig Hilsen,

CHR. NIELSEN, O. T.

Iversen:—Ifald Konventionens Komite ikke har bestilt eller faaet lavet Knapper, da er jeg i Favør af Forslaget. Anbefaler, at Over-Sekretæren forholder hos Komiteen først.

Jørgensen:—Da jeg tror det er en unødvendig Udgift, er jeg ikke med paa det af Chr. Nielsen fremsatte Forslag.

Chr. Nielsen:—Anbefaler Forslaget. Christensen:—Jeg er for Forslaget, hvis ikke Milwaukee Logerne har lavet Emblemer med Numre paa; hvis de har det, er det en unødvendig Udgift.

T. P. Nielsen:—Samme som Iversen og Christensen, hvis ikke Milwaukee Konventionens Komite har anskaffet nogen.

Kendelsen bliver:—At vi anskaffer disse Knapper, hvis ikke Milwaukee har gjort noget i saa Henseende.

T. P. NIELSEN, Over-Præsident.

Ansøgning om Extrahjælp fra Chicago Loge Nr. 17, til Broder Rasmus R. Hansen.

Iversen:—Anbefaler \$40.00 til Broder Rasmus Hansen af Hjælpefondet. Jørgensen:—Anbefaler \$40.00 til Broder Rasmus Hansen af Hjælpefondet.

Chr. Nielsen:—Anbefaler \$50.00 til Broder Rasmus Hansen af Hjælpefondet.

Christensen:—Anbefaler \$50.00 til Broder Rasmus Hansen af Hjælpefondet.

T. P. Nielsen:—Anbefaler \$45.00 til Broder Rasmus Hansen af Hjælpefondet.

Kendelsen bliver \$45.00 af Hjælpefondet.

T. P. NIELSEN, Over-Præsident.

Ansøgning om Extrahjælp fra Omaha Loge Nr. 1 til Broder Anders Carstensen.

Iversen:—Anbefaler \$35.00 til Broder Anders Carstensen af Hjælpefondet.

Jørgensen:—Anbefaler \$40.00 til Broder Anders Carstensen af Hjælpefondet.

Chr. Nielsen:—Anbefaler \$40.00 til Broders Anders Carstensen af Hjælpefondet.

Christensen:—Anbefaler \$50.00 til Broder Anders Carstensen af Hjælpefondet.

T. P. Nielsen:—Anbefaler \$35.00 til Broder Anders Carstensen af Hjælpefondet.

Kendelsen bliver \$40.00 af Hjælpefondet.

T. P. NIELSEN, Over-Præsident.

Ansøgning om Extrahjælp fra Omaha Loge Nr. 1 til Broder Jens Larsen.

Iversen:—Anbefaler \$35.00 til Broder Jens Larsen, af Hjælpefondet.

Jørgensen:—Anbefaler \$40.00 til Broder Jens Larsen af Hjælpefondet.

Chr. Nielsen:—Anbefaler \$50.00 til Broder Jens Larsen af Hjælpefondet.

Christensen:—Jeg foreslaar vi beviliger \$50.00 til Broder Jens Larsen af Loge Nr. 1.

T. P. Nielsen:—Anbefaler \$50.00 til Broder Jens Larsen, af Hjælpefondet.

Kendelsen bliver \$45.00 af Hjælpefondet.

T. P. NIELSEN, Over-Præsident.

Ansøgning om Extrahjælp fra Trufant Loge Nr. 106, til Broder Oscar Jørgensen.

Iversen:—Anbefaler \$35.00 til Broder Oscar Jørgensen, af Loge Nr. 106, ud af Generalfondet.

Jørgensen:—Anbefaler Oscar Jørgensen af Loge Nr. 196 til en Hjælp, stor \$40.00.

Chr. Nielsen:—Anbefaler Oscar Jørgensen, af Loge Nr. 106, til en Hjælp, stor \$50.00.

Christensen:—Jeg foreslaar vi beviliger \$50.00 til Broder Oscar Jørgensen.

T. P. Nielsen:—Jeg foreslaar vi beviliger \$25.00 til Broder Oscar Jørgensen.

Kendelsen bliver \$40.00 af Hjælpefondet.

T. P. NIELSEN, Over-Præsident.

Ansøgning om Understøttelse fra Waterloo Loge Nr. 212, til Broder Anton Nielsen.

Iversen:—Jeg anbefaler at Broder

Anton Nielsen af Loge Nr. 212 faar udbetalt af Generalfondet den Sum i Henhold til Samfundets Konstitution.

Jørgensen:—Anbefaler Broder Anton Nielsen af Loge Nr. 212 til \$100.00.

Chr. Nielsen:—Anbefaler Broder Anton Nielsen af Loge Nr. 212, til \$100.00.

Christensen:—Jeg foreslaar vi beviliger \$100.00 til Broder Anton Nielsen, af Loge Nr. 212.

T. P. Nielsen:—Anbefaler \$100.00 af Generalfondet.

Kendelsen bliver \$100.00 af Generalfondet.

T. P. NIELSEN, Over-Præsident.

En smuk Gave.

I St. Louis, Mo., døde for nogen Tid siden en agtet dansk Mand ved Navn Mogens Petersen. Han var kendt og afholdt af en Mængde Landsmænd i Kansas City, Mo., hvor han i sin Tid opholdt sig. Det viser sig efter hans Død at han i sit Testamente har betænkt Dansk Brodersamfundets Loge Nr. 56 i Kansas City, Mo., med en Pengesum paa \$500, og Meddelelsen herom formede sig som en glædelig Overraskelse for Nr. 56's Medlemmer ved Mødet den 5te Juli. I Testamentet hedder det at Summen ikke maa bruges til Logens løbende Udgifter, men skal sættes tilside som et specielt Fond, hvortil der maaske senere kan føjes mere, og som muligvis med Tiden kan blive til Nytte ved Oprettelsen af et dansk Alderdomshjem i de vestlige Stater.

Det siger sig selv at Medlemmerne af No. 56 er taknemmelige overfor den afdøde Landsmand for hans smukke Tanke, og det tør haabes, at Fondet med Tiden maa voxe.

Den bedste Konvention

Den bedste Konvention er ikke den, der medfører de mest indgribende Ændringer, det mest udviklede administrative Maskineri eller den mest haarfine Definerer af hvad Overbestyrelsen og Logerne maa, eller ikke maa, gøre for eller ved Brødrene. Den bedste Konvention er simpelthen den, hvor ingen Ændringer i Konstitution og Bilove er nødvendige og endnu mindre ønskelige.

Det viser nemlig, at de forløbne fire Aar var en succesfuld Periode i Det Danske Brodersamfundets Historie. Det er muligt, at enkelte Delegater følger meget for den selskabelige Side af Konventionsagen, men det er udenfor al Tvivl, at de alle følger sig forpligtet at bidrage efter bedste Evne til et udmærket Resultat af Konventionen, selv om det medførte at næste Konvention blev nærmest arbejdsløs.

Udvalgene for de forskellige Afdelinger er udnævnte, rimeligvis er de alle i fuld Aktivitet. Deres Tid er blot for knapt tilmaalt for grundige Undersøgelser og nødvendigt Forarbejde, det vil vise sig ved Konventionen. Men heldigvis har de Oversekretærens omfattende Erfaring og Materiale at støtte sig til ved den sidste Overhaling af deres Afdeling.

Vi fik ved Konventionen 1910 Bestemmelsen om et stenografisk Referat af Konventionernes Taler. Det blev ingen Sufkes i 1915 og muligvis ikke stort bedre i 1919, fordi en Stenograf, selv om han er "Expert," næppe kan magte Opgaven alene. Hvorfor ikke lade den Bestemmelse ude? Det kommer mindre an paa hvad der siges end hvad der gøres. Det afgørende er, hvad der stemmes for.

Det gælder om, at faa korte, klare, harmoniske Bestemmelser i Konstitution og Bilove, det er langt mere vigtigt end et stenografisk Referat af den mest mesterlige Oratiker i en Lovsang til Brodersamfundets Ære, særlig hvis Taler er rig paa Lyrik, men fattig paa praktiske Vink om hvorledes et velorganiseret Brodersamfund bør være.

Stenografen kan være et behageligt personligt Plus for den fødte Taler, men ikke for den, som savner Evnen til at svinge Ordene ud i perfekt Harmoni, selv om hans Ideer er af praktisk Betydning for D. B. S. Det er nu en Gang saa, at de bedste Talere har den største Indflydelse, gid de ogsaa maa have de største og bedste Ideer.

Der vil altid paa en Konvention foreligge en Del konventionelle Spørgsmaal, der løses ud fra Dagens Horoskop. Mange af disse er af ret underordnet Betydning og enkelte er blot en Hæmsko for D. B. S. Det er de vitale Spørgsmaal, Brodersamfundets Livskraft og Levedygtighed, der er Kernen, hvoraf Spirene udvikles. Inocu-

lation kan være nødvendig, men brug ikke for megen "Patentmedicin," det ødelægger Sundheden ogsaa for D. B. S.

Jeg følte mig meget tiltalt af Overpræsidentens Forslag om at ophæve Grænsebestemmelserne for Øst- og Sydstaten, særlig fordi de Bestemmelser, vi har, blot er et Produkt af rent tilfældige Stemninger i de tidligere Udvalg. Vi bør have Loger overalt, hvor Danskerne er talrige nok for en levedygtig Loge. Her er vi til Eksempel raske Danske nok for en stabil Loge, men vi er udenfor de bestaaende Grænser. Naar D. B. S. skal organiseres i disse Stater, saa giv Overbestyrelsen frie Hænder til at vinde nyt Land, flere Loger og større Medlemsstal.

Hvorfor sætte det danske Sprog tilside ved Logemøderne? Var det ikke Sproget og fælles Hjemstavn, der skabte og bragte D. B. S. til hvad det er? Hvorfor tror man, at en dansk-amerikansk Ungdom, der ikke forstaa Fædrenes Modersmaal, vil blive en kolossal Gevinst for D. B. S.? Der er slet ingen Sikkerhed for en nævneværdig forøget Tilslutning af den Aarsag. Det er baseret paa Formodninger, og de vil blive skuffede. Hvad der imidlertid er absolut sikkert er, at de indvandrede Danske strax vil føle sig fremmede i D. B. S. og Strømmen af Nykommere gaa til de mange øvrige danske Foreninger, hvor deres Modersmaal tales. Vi kan saa udmærket optage dansk-amerikansk Ungdom paa det danske Sprog, fordi den Ungdom, der søger D. B. S., ogsaa lærte det danske Sprog i Hjemmene, hvor dette ikke var Tilfældet, søger Ungdommen ganske naturligt til de engelsktalende Foreninger, og det bør de ikke høre Bebrejdelser for.

Blot en lille Bemærkning endnu før jeg slutter. Ingen af os er ufejlbarlige, hverken Overbestyrelsen, Logerne eller Brødrene.

Men Ledelsen af D. B. S. kan kun baseres paa det Grundlag Konventionen bestemmer. Følgelig maa Overbestyrelsen ofte følge en Regel, som de under andre Forhold ikke vilde benytte. Jeg tror det vil være heldigt, om der strax ved Konventionens Aabning blev udnævnt en Redaktions-Komite paa tre Medlemmer, som gennemgik baade Udvalgenes og Konventionens Beslutninger efterhaanden som de forelaa og sammenlignede disse, saa der ikke kom modstridende eller vildledende Bestemmelser ind, i saa Fald rapporterede Komiteen strax til Konventionen, der saa kan bringe den fornødne Harmoni i det hele. Der har endnu ikke været en Konvention uden at enkelte Rettelser har været nødvendige bagefter, fordi den redaktionelle Akt kom efter og ikke under Konventionen.

Det er Konventionens absolute Pligt at skabe et saadant Grundlag for D. B. S., at Ledelsen kan arbejde med Fart og Sikkerhed og uden senere at ty til Logefaststemninger under normale Forhold. Derved undgaaes unødigt Strid og Spild af Tid og Penge.

F. HUROP, Elko, Virginia,
Medlem af Loge Nr. 18.

Vor Fremgang.

Ærede Delegat af D. B. S. Loge Nr. 20.

Naar jeg herved tillader mig at imødegaa deres Skrivelse i Maanedssbladet for August, saa er det ikke for at blive "Helten i Spillet," som De udtrykker Dem — nej, saa er det ret og slet af Interesse for Det Danske Brodersamfundets Sag — for dets Udvikling og Stilling i Fremtiden.

De lider ikke Kritik — er bange for det nye, vil helst fortsætte paa de gode gamle, stødte Landeveje. De har altsaa ikke erfaret, at Livet altid er i Udvikling — sommetider i jævnt Tempo, til andre Tider i voldsomt. Tag og læs Historien, studer Naturen og bliv vis.

Al Stilstand er Døden, og D. B. S. har ikke været langt fra at gaa ind til den evige Hvile.

Nu tyder det dog paa, at der er Kræfter, der er ved at røre sig, der giver Haab om nyt Liv, vi Virksomhed indenfor D. B. S., hvilket kun kan glæde enhver god Broder. Det er Sagen og ikke Personerne, vi skal have for Øje. Man maa være vaagen i de Tider man lever i — om man da vil holde sin Plads i Samfundsrækkerne.

Det er ikke pæne Ord og tomme Talemaader, der klarer Sagen, nej, der skal Handling til — men der er De nok ikke med.

Det gaar jo nok, det gik i min Fars og Bedstefars Tipoldefars Tid. — Den

Slags Tale gør ubodelig Skade og hemmer al god Udvikling.

Det er ikke fra denne Kant, at Redningen for D. B. S. skal komme.

De siger fremdeles, at "vi skal holde vort Løfte ukrænkeligt og arbejde hen til Samfundets Fremgang." Dette er rigtigt — men, det sker bare ikke ved at sidde med Armene overkors og lade Georg gøre det — nej, vi maa selv være med og tage vor Tørn. Og er der noget galt, saa maa vi raabe Vagt i Gevær.

Mon en god Mand vilde se sin Bro'r paa Afgrundens Rand uden at forsøge paa at redde ham, — vilde se det han havde kæret gaa for Polker i Vold uden at røre paa sig — nej, umuligt!

Men der er jo dem, der aldrig ser noget — der gaar med Bind for Øjnene fra Vuggen til Graven. Det er de umulige!

Og saa dette: "Der siges, at vort Samfund ikke er voxet udadtil, men vi kan da bevise, vi er voxet indadtil." Ærede Delegat fra Nr. 20, gør mig den store Tjeneste at meddele mig lidt om denne Voxning indadtil — hvornaar den er foregaaet og i hvilken Retning. Jeg er meget videbegærlig, og det vil glæde mig meget at se og høre lidt om denne indvendige Voxning.

Saa kun dette, det er jo godt nok at kunde nyde, men det er nu alligevel tusindfold bedre at kunde yde — og der skorter det nok svært meget indenfor D. B. S.

Giv en Haand med og sæt Vind i Sejlene, saa vi kan komme ud af Dølvandet, ud paa det store, aabne, friske Hav — der hvor der er højt til Himlen og langt fra Taabernes Land.

Med broderlig Hilsen,
J. S. JØRGENSEN,
Chicago, Ill.

DELEGATER som ikke tidligere er anmeldt.

- 11.—L. C. Borup, 30. Aug. 1868, Viborg.—820 3rd Ave., Clinton, Ia.
21.—J. P. Kelgor, 1. Juni 1868, Hundrup.—Kimbalton, Iowa.
127.—I. Nielsen, 22. Febr. 1870, Sønder Nørsom Sogn.—Reinbeck, Iowa.
150.—C. Sørensen, 22. Juni 1876, Hume Sogn.—Walnut, R. 2, Iowa.
215.—L. Klemmensen, 5. Sept. 1885, Aars, Aalborg.—Battle Creek, Iowa.
289.—C. Hansen, 8. Okt. 1856, Overfleistrup. Elkhorn, Iowa.
114.—H. A. Simonsen, 26. Sept. 1863, Tystrup Sogn.—Lake Benton, Minn.

RETTELSER.

- 140.—Leanington Ave., istedetfor Lexington Ave.
314.—M. J. Wadstrup, istedetfor

EN NYTTIG FLUE.

I de østlige Stater anrettes der hvert Aar en uhyre Skade af to smaa Sommerfuglelarver, Gipsy Moth og Brown Tail Moth. I Hærskarer paa mange Millioner angriber de Træerne, der snart staar aldeles bare idet disse forslugne Bæster æder hvert eneste Blad. Man har søgt at standse dem ved at oversprøjte Træerne med Gift, men det har ikke nyttigt meget.

Nu beretter Landbrugsministeriet i Washington, at Kampen er saa godt som vundet. Et eller andet Sted i Europa fandt Ministeriets Entomologer en lille Flue, der bærer det fine Navn Compsilura Concinnata, og som lever af at æde Smaaainsekter. De fangede en hel Del af disse Fluer og sendte dem herover og de har allerede formået sig i saadanne Mængder, at de andre Udyrs Rækker allerede er svært tyndede. Fluerne har ogsaa hjulpet til at udrydde Kaalormene og Celerormene.

RESOLUTION.

I Anledning af at Broder Niels C. Jensen, som var i U. S. Tjeneste, faldt paa Slagmarken i Frankrig den 11te Oktober 1918, vedtog Luverne Loge Nr. 149 følgende Resolution:

At vi beklager Tabet af en god og trofast Broder og bevidner herved vor afdøde Broders Forældre og Søskendes Logens dybeste Medfølelse og Sympathi i deres store Sorg, og at denne Resolution indføres i Logens Protokol og bekendtgøres i vort Samfunds Blad. At en Kopi bliver sendt til hans Forældre i Danmark og at Logen beklæder sit Charter med et Sørgeflor i 30 Dage.

Paa Loge Nr. 149's Vegne,
CHRIST JENSEN, Præsident.
THOS. THOMSON, Sekretær.

REGNSKAB FOR JULI.

RAPPORT OVER ASSURANCEFONDET.

Kassebeholdning den 1ste Juli, 1919.....	\$ 2,850.59	
Indbetalt i Juli	28,864.92	
Renter fra First Nat'l Bank, Kenosha, Wis.	41.55	
Juli 2. Kristine Jacobsen, Fremont, Nebr., Assurance.....		\$ 1,000.00
Juli 2. Ib Jorgensen, 10% af hans Assurance, Loge Nr. 6, Hoved Nr. 149 af Racine Loge Nr. 4.....		100.00
Juli 5. Pauline Graff, \$400; Andrew T. Sschoubo, \$400, Portland, Ore.		800.00
Juli 5. Ellen Hojbye, Danmark		1,000.00
Juli 5. Marie Frederikke Rasmussen, Brooklyn, N. Y.....		500.00
Juli 5. Ane M. Hansen, Bogø, Danmark.....		250.00
Juli 7. Chr. Petersen, Lincoln, Nebr., 10% af hans Assurance, Loge Nr. 12, Hoved Nr. 5961, Lincoln Loge Nr. 84.....		100.00
Juli 9. Karen Aabel, Minden, Nebr., Assurance.....		1,000.00
Juli 10. Johanne Plett, Oshkosh, Wis., Assurance		1,000.00
Juli 10. Emma og James Wilhelmsen, Executors, St. Paul, Nebr.....		500.00
Juli 16. Anne Tjagvad, Burnside, Conn., Assurance.....		250.00
Juli 18. Overretssagfører L. Jessen, Power of Att., København Danm.		1,000.00
Juli 18. Henriette Kromann, Maribo, Danmark, Assurance.....		1,000.00
Juli 21. Marie E. Johnsen, Ellendale, Minn., Assurance.....		1,000.00
Juli 21. Ingeborg W. Poulsen, San Francisco, Calif., Assurance.....		1,000.00
Juli 21. Chr. Petersen, Avoca, Iowa, Assurance.....		500.00
Juli 23. Laurine Andersen, Fresno, Calif., Assurance.....		1,000.00
Juli 24. Hansine Hansen, Oshkosh, Wis., Assurance.....		1,000.00
Juli 26. Sophie H. Poulsen, Fresno, Cal., Assurance.....		1,000.00
Juli 30. J. P. C. Hansen, Racine, Wis., 10% af hans Assurance, Loge Nr. 152, Hoved Nr. 2432 af Racine Loge Nr. 4.....		100.00
Juli 30. Johanne Enevoldsen, Dannebrog, Nebr., Assurance.....		500.00
Juli 31. Marie Smith, Neenah, Wis., Assurance.....		900.00
Balance		16,757.06
	\$31,757.03	31,757.06

Kassebeholdning den 1ste August 1919.....\$16,757.06

RAPPORT OVER GENERALFONDET.

Kassebeholdning den 1ste Juli, 1919.....	\$ 7,755.46	
Indbetalt i Juli Maaned	155.00	
Renter fra First Nat. Bank, Kenosha, Wis.	1.11	
Juli 2. Omaha Nat. Bank Bldg., Rent af Kontor, \$45; Stockroom, \$15; Lys, 25 Cents		\$ 60.25
Juli 5. J. Michaelsen, Rest af Løn i April Kvartal		287.35
Juli 5. Western Newspaper Union, Trykning af Bladet, \$255.05; Mail- ing og Adresseforandring, \$32.03.....		288.08
Juli 7. Rolf Rasmussen, Porto i April Kvartal		40.00
Juli 9. T. P. Nielsen, Porto Exp., Maj og Juni, \$7.17; Rejse til Ewerett, \$1.40		8.57
Juli 10. H. H. Vogt, Davenport, Loge Nr. 3, Begravelseshjælp		50.00
Juli 12. Claus Johansen, Kenosha Loge Nr. 14, Begravelseshjælp....		50.00
Juli 12. J. C. V. Weber, Philadelphia Loge Nr. 172, Begravelseshjælp ..		50.00
Juli 18. Chr. Nielsen, Rejse til Chester, So. Dak., \$25.68; 3 Dages Løn, \$9		34.68
Juli 21. Jens Thomsen, Winlock Loge Nr. 168, Begravelseshjælp....		50.00
Juli 21. Chr. Rasmussen, Rumford Loge Nr. 199, Begravelseshjælp..		50.00
Juli 21. S. P. Christensen, Omaha Loge Nr. 1, Begravelseshjælp.....		50.00
Juli 21. J. L. Thyggensen, San Francisco Loge Nr. 49, Begravelseshjælp ..		50.00
Juli 21. Hans Jacobsen, Loge Nr. 73, Begravelseshjælp.....		50.00
Juli 23. Soren Iversen, Rejse til Logerne Nr. 192, 258, 205, 257.....		15.63
Juli 26. Western Newspaper Union, 1500 Exemplarer af Forslag til Konvention		166.90
Juli 30. Laurits P. Moller, Ferndale Loge Nr. 95, Begravelseshjælp..		50.00
Juli 31. Axel H. Andersen, Medhjælper ved Bladet, Løn i Juli Maaned ..		50.00
Juli 31. Chr. Petersen, Bogholder, Løn i Juli Maaned.....		110.00
Juli 31. Elvira Carlsen, Typewriter Løn i Juli Maaned.....		75.00
Juli 31. J. Michaelsen, Porto, Tel. m. m. i Juli Maaned.....		73.90
Balance		6,251.18
	\$ 7,911.57	7,911.57

Kassebeholdning den 1ste August 1919.....\$ 6,251.18

RAPPORT OVER GARANTIFONDET.

Kassebeholdning den 1ste Juli 1919.....	\$24,260.60	
Juli 7. Orchard Kuponer, \$600; Richmond, \$250; Boone \$525 ..		1,375.00
Juli 7. Wood River \$300; East Moline \$300; Morristown \$100 ..		700.00
Juli 7. Indkaldte Wood River Bonds, \$500; Renter, \$25....		525.00
Juli 7. Indkaldte Akron Bonds, \$5,000; Renter, \$125.....		5,125.00
Juli 7. Kuponer Dodge Co., \$165; Terril, \$150; Merrill, \$62.50 ..		377.50
Juli 7. Walker, \$262.50; Pocahontas, \$412.50.....		675.00
Juli 31. Sprague, \$137.50; Missoula, \$225; Raymond, \$300....		662.50
Juli 31. Beacon, \$100; Nez Perie, \$300; Omaha, \$480.....		880.00
Juli 31. Hudson, \$125; Peking, \$360		485.00
Juli 31. Renter fra First Nat'l Bank, Omaha, Nebr.....		57.44
Juli 31. Udgifter ved Indkassering		7.42
Balance		35,115.62
	\$35,123.04	35,123.04

Kassebeholdning den 1ste August 1919.....\$35,115.62

BEHOLDNING I GARANTIFONDET.

Kassebeholdning den 1ste August 1919.....	\$ 35,115.62
Rentebærende Bonds	610,100.00
	\$645,215.62

RAPPORT OVER HJÆLPEFONDET.

Kassebeholdning den 1ste Juli 1919.....	\$ 6,920.35	
Juli 21. Jens Petersen, Perth Amboy Loge Nr. 46, Extrahjælp.....		\$ 50.00
Juli 21. Peter Nielsen, Chicago Loge Nr. 17, Extrahjælp.....		40.00
Juli 30. Jens Larsen, Omaha Loge Nr. 1, Extrahjælp.....		45.00
Juli 30. Rasmus R. Hansen, Chicago Loge Nr. 17, Extrahjælp.....		45.00
Balance		6,740.35
	\$ 6,920.35	6,920.35

Kassebeholdning den 1ste August 1919.....\$ 6,740.35

BØRNEHJEMMENES FOND.

Kassebeholdning den 1ste August 1919.....\$ 76.28

UDESTAAENDE CHECKS.

Kirsten Nielsen \$500, Ane Johansen \$792, Chr. Petersen \$250, E. Jensen \$215.32, P. Moller \$75, Caroline Degn \$1,000, A. Tordrup \$1,000, Katrine Nielsen

\$500, Margrete Petersen \$250, A. H. Homan \$100, Niels Nielsen, \$250, N. P. Jensen \$250, Sophie Christensen \$500, Karen Jorgensen \$250, Loge Nr. 26 \$50, Julie M. Hansen \$700, John Andersen \$1,000, Loge Nr. 192 \$40, Pauline Graft \$321.38, Andrew Schoubo \$321.37, Ellen Hansen \$1,000, Marie Rasmussen \$500, Ane M. Hansen \$250, Chr. Petersen \$100, T. P. Nielsen \$8.57, Karen Aabel \$1,000, Loge Nr. 172 \$50, Emma og James Wilhelmsen \$500, Anna M. Tjagvad \$250, L. Jessen \$1,000, Henriette Kroman \$1,000, Chr. Nielsen \$34.68, Marie E. Johansen \$1,000, Ingeborg Poulsen \$500, Christine Pedersen \$500, Laurine Andersen \$1,000, Loge Nr. 168 \$50, Loge Nr. 199 \$50, Loge Nr. 1 \$50, Loge Nr. 49 \$50, Loge Nr. 73 \$50, S. Iversen \$15.66, Hansine Hansen \$1,000, Sophie Poulsen \$1,000, Western Newspaper Union \$166.90, Loge Nr. 95 \$50, Loge Nr. 46 \$50, Loge Nr. 17 \$40, Loge Nr. 1 \$45, Loge Nr. 17 \$45, J. P. C. Hansen \$100, Johanne Enevoldsen \$500, Marie Smith \$900, A. Andersen \$50, Chr. Petersen \$110, Elvira Carlsen \$75, J. Michaelsen \$73.90.

SAMFUNDETS SAMLEDE KONTANTER OG VÆRDIPAPIRER.

Rentebærende Bonds	\$610,100.00
Kassebeholdning i Garantifondet	35,115.62
Kassebeholdning i Assurancefondet	16,757.06
Kassebeholdning i Generalfondet	6,251.18
Kassebeholdning i Hjælpefondet	6,740.35
Kassebeholdning i Børnehjemmenes Fond	76.28
Udestaaende Checks	21,529.78
Total	\$21,529.78

\$696,570.27

SAMFUNDETS SAMLEDE KONTANTER OG VÆRDIPAPIRER DEPONERET SOM FØLGER.

Rentebærende Bonds	\$610,100.00
First National Bank, Kenosha, Wis.	34,341.05
First National Bank, Omaha, Nebr.	35,115.62
First National Bank, Omaha, Nebr., Certificate.....	\$9,269.07
Omaha National Bank, Omaha, Nebr., Certificate	7,744.53

\$696,570.27

Kenosha, Wis., August 9, 1919.

ROLF RASMUSSEN, Over-Kasserer.

Kenosha, Wis., July 31st, 1919.

Mr. J. Michaelsen:—

This is to certify that the balance due to Danish Brotherhood, as shown by the books of First National Bank of Kenosha, Wis., at the close of business July 31st, was:

Insurance Fund	\$33,239.42
General Fund	1,101.63

Fra Hartford, Conn.

Onsdag den 13de August havde Hartford Loge Nr. 314 sit regulære Møde, som ganske uventet formede sig til en Festlighed, idet den blev beæret med et Besøg af New Haven Loge Nr. 32. Kl. 7 $\frac{1}{2}$ standsede en Automobil udenfor Lokalet, hvis Indhold, til vor store Overraskelse, bestod af Samfundets Over-Vice-Præsident Søren Iversen, Deleget J. Lund, Sekretær Frederiksen samt Ex-Præsidenterne Iversen og Fischer. Gensynet var hjerteligt og efter at Velkomsthilsen var udvekslet aabnedes Mødet til Forhandling.

Det var en stor Glæde for Nr. 314 at bemærke hvor optaget Over-Vice-Præsident Iversen var i vore Forhandlinger. Den sidst indsatte Bestyrelse blev "fintsløbet i Kanterne" i Form af gode Raad for Mødernes Orden.

Foruden sex Ansøgninger, som "laa paa Bordet," var der to Optagelser, hvilke vore raadgivende Gæster nøje iagttog Udførelsen af, og Resultatet blev, at Logen blev særdeles prisbelønnet med smukke Taler fra vor Moderloges Repræsentanter. Efter Mødet samledes man til et sluttet Bord, hvor Gæsterne satte sig behagelig tilrette og endnu nød en Times Samvær i vort beværtende Selskab. Broder Smith fra Brooklyn Loge 205, som Ugen før havde kastet sin Soldatertrøje, beærede os ligeledes med et Besøg og deltog i vor hyggelige Festlighed, og det er en Glæde for os at se, hvor interesseret ogsaa Broder Smith er i Nr. 314, idet han Ugen før han gik i Armeen kom op og sagde Farvel til os, og ligeledes gav os det første "Goddag," da han kom tilbage. Saavel han som vore Gæster fra Nr. 32 hilstes med en Klapsalve da Præsidenten rejste Logen til Ære for dem.

Jeg kan ved denne Lejlighed ikke undgaa at tænke paa nogle forskellige Forslag somme Loger har indsendt til Konventionen angaaende at udvælge specielle Medlemmer af Samfundet til at besøge alle Loger adskillige Gange om Aaret for Agitation og indpode Interesse i de forskellige Loger. Ideen er udmærket, men vil blive en stor Udgift for Samfundet, men netop ved at høre og læse utallige Referater om Over-Præsident Iversens Besøg i forskellige Loger, finder jeg netop heri hvad Virkning det gør for Samfundets Fremme. Søren Iversen er altid optaget af D. B. S. og alle Østens Brødre ved, at han aldrig skaaner sig selv og tillige ofrer adskillige Dage, ja, Nætter med, for os, og har han forladt en Loge for — somme Tider — næste Aften at besøge en anden — har han altid efterladt sig en virksomhedsfuld Inspiration til at fremme Samfundet.

Med Ønske om, at alle Samfundets Loger maa faa et godt Resultat til

Forfremmelse og god indbyrdes Forstaaelse til godt Samarbejde forbliver jeg med mine bedste og broderligste Hilsener.

ARTHUR LONDON,
Præsident for Nr. 314.

AMERIKA LEDER HELE VERDEN I SVINEAVL.

Hvor uhyre stor Svineavl er her i Landet kan bedst ses af en Rapport angaaende Kreaturantallet i Amerika i Sammenligning med andre Lande, som lige er blevet udsendt af Landbrugsministeriet i Washington. I hele Verden er der for Tiden omtrent 100 Millioner Svin, hvoraf langt over en Trediedel findes her i de Forenede Stater. Tager man de ti Lande, der efter Amerika har det største Antal Svin, saa finder man, at alle ti tilsammen ikke har saa mange Svin, som vi har. Brasilien, Tyskland og Rusland er de tre Lande, der efter Amerika har de fleste Svin. Paa Grund af den store Mangel paa Fødevarer i de fleste Lande i Verden er Amerikas Svineflokk af langt større Værdi end nogen- sinde før.

Med Kvæg staar vi derimod ikke saa højt. Der er Indien Nummer et og de Forenede Stater maa nøjes med anden Plads. Saa kommer Rusland, Brasilien og Argentina. Der er ialt 475 Millioner Hornkvæg, af hvilke en Syvendedel findes her.

I Faareavl er vi ogsaa Nummer to. Australien staar højest af alle Lande, saa kommer vi, og efter os Argentina, Rusland og New Zealand. Der er 500 Millioner Faar i hele Verden, af hvilke kun en Tiendedel findes i de Forenede Stater.

RESOLUTION.

Ved Mødet den 19de August 1919 modtog Loge Nr. 1 det sørgelige Budskab, at Broder Andreas J. Nørgaard var afgaaet ved Døden den 6te August 1919, og besluttede Logen at vedtage følgende Resolution:

At Loge Nr. 1 dybt beklager Tabet af vor afholdte Broder, der har tilhørt samme i 16 Aar. Vor Medfølelse og dybeste Sympathi gaar frem til hans efterladte Hustru og Børn og fælles med dem vil vi føle Savnet ved denne Broders Bortgang. Endvidere besluttedes det til Ære for hans Minde at drapere Logens Charter med Sørgelof for et Tidsrum af 30 Dage.

Denne Resolution bliver indført i Logens Protokol og en Afskrift af samme sendes til afdøde Broders Hustru samt bliver optaget i Det Danske Brodersamfunds Blad.

Paa Loge Nr. 1's Vegne.
RASMUS NIELSEN, Præsident.
JOHN TRALLE, Sekretær.

Sønderjyske Billeder.

Det raske Folk, som pløjer den skarpe, jyske Vang, sin Nakke nødig bøjer og trives ej ved Tvang. Frit lufter over Hede den frie Vestenvind — til Kamp for Frihed rede var altid Jydens Sind.

—(Ploug).

Til Møgeltonder i Vest og Flensborg Fjord i Øst er Folket langt overvejende dansk, skriver J. Ottesen i en Rejsebeskrivelse for adskillige Aar siden. Syd derfor er Folket helt eller halvt fortystet. I Midtlandet er det danske Nordslesvig og det halvtyske Mellem-slesvig skilte ved milevide Hedestrækninger, der gennemskæres i Retningen Øst til Vest af de Aaløb, som fører sig i Nærheden af Tønder. Disse Hedeflader danner i Virkeligheden et lige saa tydeligt og naturligt Skel som Flensborg Fjord. Her er Mile mellem Landsbyerne; der gaar ingen Veje fra Syd til Nord. Det er derfor lettest at tage denne danske Del for sig, og først derefter at gæste Mellem-slesvig og Sydslesvig.

Det danske Nordslesvig falder atter naturligt i tre Dele: de smalle Marskegne mod Vest; det flade Midtland, som gaar næsten ud til Vesterhavet paa den ene Side og meget nær til Fjordene paa den anden, og endelig de smilende og afvejlende Fjordlandskaber i Øst.

Marsken — æ Mærsk — er, som allerede antydet, ikke af stor Udstrækning i Nordslesvig. Men hele Vejen fra Ribe ned til den grunddanske By Møgeltonder vexler Gestlandet dog jævnlige med ret betydelige Marskegne, hvor der bor en ægte jysk Befolkning, tung og forsigtig, men trofast og paa-lidelig i sit Tankesæt og sin Færd. I denne Egn, hvor Marsk og Gestland støder sammen, hørte de Bønder hjemme, som under Vaabenhvilen 1848—49, da de saa sig prisgivne til Slesvigholstenerne, greb til Vaaben paa egen Haand mod Oprørernes Skatte- og Soldaterudskrivninger. Kampen mellem daarlige væbnede Bønder og veløvede Soldater maatte ende med Oprørstrøpernes Sejr; mange af Bønderne blev dræbte eller kvæstede; men dette uvilkaarlige Udbrud af Befolkningens Harm over the slesvigholstenske Regimenter var til Trods for det sørgelige Udfald et lysende og glædeligt Vidnesbyrd om dette Folks Kærnedanskhed. Med Føje satte man paa det senere rejste Mindesmærke:

Ej Minde om en Glimredag,
kun om et trofast Hjertelag.

Midtlandet er gennemgaaende fladt. I de østlige Byer paastaar man, at herude blæser det altid. Paa mange Steder er Jorden daarlig, vexlende med Lyng og Tørvemoser, stundom bevoxet med Krat og nyplantede Gran. Levende Hegn kendes i Reglen ikke. Man rejser et lille Jorddigg, eller en Grøft danner Markskellet, eller man hegrer slet ikke. Sydligst nede er der Ægne, hvor Beboerne er fattige; der er ikke mange større Gaarde, kun faa Køer, mange Faar. Men Folk er nøjsomme. Kvinderne og Børnene plukker Tyttebær; Mændene graver Tørv og tjener lidt ved det. Eller man dyrker Riis, der godt kan gro paa Hedefjord; man holder Bier og sælger Honningen — den brune, søde Lynghonning. Men ogsaa dette Landskab er smukt, Heden ikke mindst; naar Lyngen blomstrer, og store brogede, og smaa blaa og brune Sommerfugle sværmer om de røde Blomster. Lærken synger højt oppe i den blaa Luft, Kærulden vifter mellem Tuerne med sine hvide Silkedun; paa den sortgraa Jord er der smaa Hobe mørkbrune Tørv, og det blanke Mosevand staar sort som Tjære i Grøfter og Mosegrave.

Længere mod Nord er Landskabet vel i Reglen det samme, skiftende med grønne Aadale og mere frugtbare Markflader. Der er flere Granplantninger, flere opdyrkede Marker, Staaltraadshegn eller Stendiger ved Markskellene. Markerne er tæt besaaede med Stene, Flint — smukke lyseblaa og graa, enkelte Stykker Granit og Kvarts, hvid og lyserød, graa og grønlig. Man paastaar ogsaa, at der kan findes Rav paa Markerne hist og her. I alfald har jeg hørt fortælle for sikkert, at det Ravhalsbaand, en ung Pige bar, udelukkende bestod af Stykker, som hendes Bedstefader havde samlet op paa sin Mark, naar han pløjede. Man maa ikke tro, at Befolkningen

her altid er fattig. Her er store Gaarde med flotte Stuehuse, vældige Stalde fulde af Ungkvæg, der enten drættes op hjemme eller sendes til Marsken. Ved de store Bryllupper og Barselgilder bugner Bordet af Mad og af Sølvstøj, gammelt solidt Sølvstøj, Skeer, der er saa tunge, at et lille Barn har ondt ved at løfte en. I den fine Stue har man Tæpper paa Gulvet og om Vinteren dobbelte Gardiner for Vinduerne. Man kører til Kirke i smukke Vogne med kraftige, blankt striglede Heste for; om Vinteren knalder Kanepisken og Bjælderne klirrer under rødhvide Hestehaler over Hestens Ryg.

En Hovedrolle i disse Egnes Folkeliv spiller de store Familiegilder, enten det nu er Bryllup eller Begravelse. Folk indbydes rundt om, og det paa en saadan Maade, at hele den indbudnes Familie er velkommen. Der kommer en Dreng eller Karl gaadende eller ridende. Han spørger efter Manden i Huset og fremsiger sit Ærende: "Goddaw! A skul sej fra Jens Andersen, te hans Mor var død; om I vild kommitte Begravels aa Vonsday." Der er en lidt ondskabfuld Anekdoter i Folke-munde, der paastaar, at Indbyderen siger: "Goddaw! er æ Mand hjemme? er æ Hund ind? vil han bi?" Saa møder man paa Bagravelsesdagen fuldtallig paa en eller to Vogne. Baade Mænd og Kvinder modtages med varm Puns. Derpaa kører man i Skridt til Kirkegaarden. Præsten kaster Jord paa, og det er alt, hvad han har at gøre; det hører til Undtagelserne, at en dansk Mand tillader en tysk Prælat at tale over den afdøde. Efter Hjemkomsten spises der til Middag — Unden —: Suppe med "Klumper" (runde Kødboller) og Ris. Man sidder ved lange Borde og taler om alt muligt; paa en Gang, naar alle har faaet en Tallerken for sig, rejser en Mand af Familien sig og siger højt: "Vil I saa værsø aa bej!" Der bliver dyb Tausshed i et Par Minutter; derpaa en lydelig Klirren af Skeer og Glas. Saa følger de andre Retter: jeg husker ikke alle, der er i Brug, men en er temmelig i Mode: Rismelsgrød med Mandler i og Fløde til.

Ved saadanne Sammenkomster, hvor Folk langvejsfra mødes, gaar Mændenes Samtale tit over til deres store Fællesinteresser: Nye Fremskridt i Landbruget og nye Opgaver for Danskhedens Værn.

Stolte er disse Bønder, brave, dygtige, kærnedanske Mænd. De er oplyste og følger med i Verdens Politik, men mest dog i deres egen. De holder deres sønderjyske Modersmaal højt i Ære og sætter ingen Storhed i at tale Rigssproget, — tværtimod. De er ikke rædde for at prøve nye Ting i Landbruget; derfor skrider dette stadig fremad; de kan maale sig med de dygtigste Bønder i Kongeriget.

I dette Strøg har den grundtyske Retning nogle af sine dygtigste Repræsentanter. Skrumsager i Københoved kan nævnes som en af de bedste mellem mange gode.

Ogsaa Hans Kryger hørte denne Egn og Befolkning til. Han boede paa Gaarden ved Møllen, hvoraf her er givet et Billede.

Medens Midtlandet som Helhed er udmærket dansksindet, findes der mod Syd adskillige Pletter, hvor Tyskheden har faaet Indpas. Det vil dog kun sige tysk Sind; thi Sproget er ublandt dansk, ogsaa hvor Folk bilder sig ind at være Tyskere. En saadan sort Plet, hvor et stort Tal af Indbyggerne har svigtet deres Landsmænds Sag og sluttet sig til det fine, d. e. tyske Parti, findes nede ved Løgumkloster. Det er forøvrigt en ganske ubetydelig By, en lille tarvelig Flække, der udmærker sig ved en umaadelig Torveplads. Ellers har den kun Interesse ved sin gamle Klosterkirke. Paa Valdemar den Stores Tid grundlagdes her et Cistercienserkloster; Kirken er bygget paa Valdemar Sejrs Tid i en Overgangsstil mellem Rundbue og Spidsbue; den rummer blandt andet et middelalderligt Relikvieskab, hvori der endnu gemmes et Par Helgenknokler.

Den store flade Slette, som hist og her afbrydes af Aadalene eller af Bakker, strækker sig næsten helt ud til de østlesvigske Fjorde. Mod Syd, nede ved Flensborg, gaar den paa et Sted omtrent ude til Fjordbredden; og inde ved Byen behøver man kun at gaa en Fjerdingvej for at komme fra Østlandets Natur ind i Hedelandet. Herude ligger de sydligste dansksindede Landsbyer: Frøslev, som er næsten udelukkende dansksindet og dansk-talende, og lige udenfor Flensborg: Haderslev, hvor det tyske Sind og det plattyske Maal har begyndt at sætte sig

fast, men endnu er de underlegne. Frøslev og Møgeltonder er vor Nationalitets Forborge mod Syd.

* * *

Enhver Dansk er fortrolig med Øst-slesvigs Natur, naar han da overhovedet har set sig lidt om i sit Fædreland; det er den Natur, som vi med Forkærlighed vedkender os som den danske. Blaa Fjorde skærer sig ind i Landet, kransede af runde Bakker og bløde Skovlinier. Det særlig sønderjyske, som giver denne Egn dens eget Præg, forskelligt fra andre danske Landskaber, er de levende Hegn, der ved Sommer tid ligger som en Ramme af mørkt Grønt om de gule Kornmarker. De fleste Veje er paa begge Sider afgrænsede af saadanne Hegn, hvor vilde Roser slynger deres tornede Grene ind i Nøddebuske, og Slaaentjorn og Hvidtjorn gror ved Siden af Bøgekrat; Gedebladene strækker deres gulrøde Blomster ud imod en; Hyldeblomsten lyser hvidt, og Luften er fuld af tung Sødme. Det vrirler med Insekter, baade fredelige Humlebier, pyntelige Sommerfugle, og de mere generende Myg og smaa brune Fluer. Her er det raadeligt at tænde en Cigar, hvis man vil gaa nogenlunde i Fred. Disse Hegn pryder Landskabet; men de hindrer ogsaa Udsigten. I Krigsaarene har de baade været til Gavn for vore Soldater ved at skjule deres Gang og til Skade for dem ved at skjule Fjendens, som her uventet og uset kunde komme over dem.

Sønderjyllands nordligste Fjord, Haderslev, er noget forskellig fra vore øvrige Fjorde. Smal og stille ligner den næsten en bred Aa; der ses ikke mange Skibe paa den, og kun smaa. Haderslev By ligner enhver anden dansk By af samme Størrelse; den gør i et og alt et fuldstændigt dansk Indtryk. Medens i Aabenraa henad Halvdelen af Skiltene og i Flensborg næsten alle er tyske, har saa godt som alle Skilte i Haderslev dansk Paa-skrift. Jeg er engang kommen fra Flensborg til Haderslev og fik netop ved Mødsætningen det stærkeste Indtryk af den sidstnævnte Bys danske Præg. Man hører kun yderst sjælden Tysk, og da altid af Indvandrede; Sproget er næsten udelukkende Dansk, mest Jysk. For en Nørrejyde vil det synes dobbelt hjemligt, da man her ikke siger æ til sig selv, som længere nede, men a. Her er ikke og har ikke været andre tysktalende Ejere end Embedsmændenes og et Par finere Borgerfamiliers. Og dog fortæller H. N. Clausen, at da han i et af Aarhundredets første Aar var her som Barn, modtog han det Indtryk, at Haderslev var en fuldstændig tysk By. De faa tyske Familjer her fandtes, gav ogsaa i Trediverne Tønden an; det syntes, som om Borgerne vilde følge Embedsmændene over i den tyske Lejr. Det var to ganske jævne Borgere, der i Samraad med Flor brød Isen og vedkendte sig deres Danskhed. "Dannevirke's Grundlæggere, en lille Købmand og en Bogbindersvend, Koch og Nissen, fortjener at mindes af enhver, der gæster Byen. Da Isen var brudt, fik flere Øjnene op, først og fremmest Byens frisindede Stændermand Hjort Lorenzen. Men en Del af Borgerne vedblev at hælde til den tyske Side, og saaledes er det endnu. Af disse Borgere og Arbejdere, som kun taler Dansk, gives der ved Rigsdagsvalgene flere Hundrede tyske Stemmer. Og om end det skyldes Valgtryk og Embedsmænd, at Tysken for Tiden endog har Flertal i Byen, saa bliver der dog et ikke helt ringe Mindretal tilbage af danske Mænd, som virkelig er tysksindede. Det er den sørgelige Følge af de nordslesvigske Købstæders Traditioner. Fra Reformationen har Regeringen mer og mere behandlet dem, som om de var tyske, efterhaanden givet dem tyske Kirker og tyske Skoler; desværre er det ikke at undres over, at en Del af Borgerne er endte med at tro, at de var, hvad man udgav dem for. Men — trods Huller i Rækkerne er Hovedstammen af Hadersleverne tro mod deres Nation.

Haderslev Fruekirke var under Reformationen Udgangspunktet for den lutherske Læres Indførelse i Nordslesvig og delvis ogsaa i Kongeriget, den Gang da Hertug Kristian — Kristian 3 — holds Hof her. Kirken selv er vel et Besøg værd. Jeg saa den en Markedsdag. Det var brændende Solhede; Torvet var fuldt af købslaende Folk og skrigende Lirekasser; gennem Restaurationsernes aabne Vinduer hørtes hamborske Sangerinders Hvl. Luften var fuld af Svæddunst. Lige fra Markedslarmen traadte jeg ind i Kirken. Det hvide, kølige majestætisk

høje Rum var fyldt med Stillehed og Fred, en velgørende Modsætning til det, jeg havde forladt. Det er selve Rummet, som er det skønne ved Fruekirke; af gamle Mindetavler og Kunstværker findes der vist intet, som kan gøre Krav paa almindelig Interesse. I Koret var ophængt en Række smaa Tavler til Minde om døde fra senere Tid. Jeg lagde Mærke til, at jo yngre Tavlerne var, des hyppigere var Indskriften dansk.

Haderslevs Omegn har en ægte dansk Befolkning, afset fra ganske enkelte Landsbyer, hvor Hjemmetskerne er Herrer. Folket herude er vistnok noget lettere og hurtigere i sin Tankegang, mere sangvinsk og fatalsrigt end Vesterboerne; men det fælles jyske Præg af Trofasthed og svedent Lune genkender man let. Her hørte Laurids Skau hjemme, han der havde den østjyske Bondes Begavelse i alle Retninger i fuldt Maal; Veltalenhed og Klogskab, Snarraadighed, Mod og Humør. Alle kender hans første Ungdoms Bedrifter: Talen paa Skamlingsbanke og hans Frimodighed mod Kristian 8.; færre kender det Afsnit af hans Liv, da hans Dydighed stod højest. Det var i Tiden mellem Krigene, da han i Stændersalen i Flensborg var Danskernes altid slagfærdige og aldrig overvundne Ordfører. Hans efterlevende Broder P. Skau deltog endnu i Kampen som en af Nordslesvigs bedste Mænd.

Aabenraa Fjord er bred og aaben. Prægtige Skove, fulde af Vildt, omgiver Byen; i Henseende til Naturskønhed er det en af vore mest fortryllende Egne. Byen er ikke stor, og dens Udvikling staar i Stampe — som de andre nordslesvigske Byers. Det danske Borgerskab har her næppe saa stærk en Stilling overfor Tyskerne som i Haderslev. Der er mange tyske Skilte, og det fremmede Sprog har begyndt at sætte sig fast; dog er Dansk langt overvejende. Ogsaa her var det en ganske jævn Mand, Fr. Fischer, som var den første til at vedkende sig sin Danskhed og satte et lille dansk Blad, "Frøja" i Gang. I nyere Tid var Tobaksfabrikant Juggreen Byens bedste danske Mand; i sine sidste to Leveaar sendtes han af nordslesvigske Vælgere til Rigsdagen i Berlin. Efter hans Død har Aabenraa savnet en Fører. Den er Midtpunktet for "Foreningen til det danske Sprogs Bevarelse," som herfra udsender Tusinder af danske Bøger til Føleboogsamlinger og til Hjemmene. Omegnens Befolkning er dansk af Tale og for største Delen ogsaa af Sindelag, men her findes flere Hjemmetyskere end i de Egne, vi før omtalte.

Ellelille.

ET EVENTYR.

Der laa en stor, anseelig Bondegaard paa Skjellet mellem de to rigeste Sogne i Herredet. Den havde i henvend halvandet hundrede Aar tilhørt den samme Slægt, var gaaet i Arv fra Fæder til Søn, først som Fæstegods, senere som Selvejendom. Og der gik Sagn om, at Folkehe for mange Aar siden var kommen til deres Velstand "ved Troldfolkets Hjælp," thi den Slags Skabninger var der nok af i de Dage, og der er Folk, som mener, at de findes endnu.

Det skulde være gaaet til paa den Maade, at da Konen en Dag var paa Hovmarken og rev Hø sammen for Herremanden, saa hun, at der var kommen en stor Srubtudse ind mellem Tænderne i hendes Rive, og eftersom hun var et godhjærtet Menneske, saa sagde hun: "Heregud, din Stakkel, det er dog aldrig værd, du skal pines ihjel, hvor styg du end er!" Og dermed hjalp hun Skrubtudsen varsomt ud og lod den løbe. Men kort Tid efter skete det, at en lille Mandsling i graa Klæder og bredskygget Hat kom op til Gaarden ved Nattetid, bankede paa og bad hende følge med ud til Højen. Hun tænkte, at man jo aldrig kunde vide, hvad det kunde være godt for, og da hun for Resten havde en god Samvittighed og ikke var forknyttet af sig, saa fulgte hun trøstigt med. Mandslingen førte hende ind i den nærmeste Høj, og her fandt hun en Ellekone liggende til Sengs; hun var af selv samme Positur og Udseende som Mandslingen. Saa snart Ellekone saa den fremmede, tiltalte hun hende med følgende Ord: "Eftersom Du var barnhæjrtig mod mig forangden Dag, da jeg sad mellem Tænderne paa din Rive, saa skal jeg give Dig et godt Raad: Naar Du gaar herfra igen, vil min Mand byde Dig en Pose Guld. Men

tag først denne Kniv, som jeg her giver Dig, og kast den bag ved Dig, inden Du forlader Højen, thi ellers er Guldet intet andet end visnede Blade, naar Du kommer hjem med det. Og dernæst en Ting til: Naar min Mand lader Dig sidde op og rider afsted med Dig, saa se Dig vel for og pas paa, at Du lader Dig glide ned af Høset, naar I kommer til et Uføre, thi ellers faar Du aldrig mere dit Hjem at se!"

Bondekonen fulgte nøjagtig disse Anvisninger og kom vel og lykkelig hjem med sin Skat, og fra den Tid af herskede der stor Velstand i Gaarden.

Det skulde være hændet den nuværende Kjermands Tipoldemoder, saa det var altsaa mange Aar siden. Men efter hvad Folk i Nabolaget vilde vide, stod Beboerne i "Ellegaarden" endnu den Dag i Dag i Maskepi med de underjordiske, skjøn man for Resten ikke udtalte sig nærmere derom. Naar nogen spurgte, nøjedes man med at ryste paa Hovedet eller trække paa Skuldrene, som om man dermed vilde sige, at enhver jo kunde blive salig i sin Tro.

Den sidste af Slægten, som ejede "Ellegaarden" — for et halvt hundrede Aar siden — hed Niels Ibsøn, ligesom hans Forfædre skiftevis før ham havde heddet Ib Nielsen og Niels Ibsøn. Det var en Bondemand af den gamle Skole, faamælt og sindig i sin Færd, stød til sit Arbejde og holdende paa streng Hustugt baade for Børn og Tyende. Konen var en lille, fin Skikkelse af et Bondefruentimmer at være; hun havde klare, lyse Øjne og et ualmindeligt svært og smukt Haar, der havde beholdt den samme bløde, blonde Farve, som det havt i hendes Pige dage. Det var dem, som sagde, at Mo'er Marthe var "svensk," det vil sige, at hun kunde se forborgne Ting, og vist er det, at hun kunde fortælle det forud, naar der skulde times Husset enten noget godt eller ondt.

De havde tre Døtre, men kun en Søn, og saaledes havde det mærkeligt nok været, saa langt man kunde huske tilbage. Det var, ligesom, der kun skulde være den ene mandlige Arving, for at Ellegaarden udtelt kunde gaa fra Slægt til Slægt. Paa samme Maade var det en gammel Skik, at Sønnen giftede sig ved det fyldte fem og tyvende Aar. Længere turde man ikke udsætte denne Begivenhed; thi de gamle kunde ikke gaa rolig i deres Grav, før de havde set, at der var født Gaarden en ny Arving, altsammen i god Overensstemmelse med Familietraditionen. Det var Manden selv, som tog Bestemmelse om Sønnens Giftermaal, og som valgte Bruden til ham, og da Valget altid var forstandigt og skønsomt, med tilbørligt Hensyn til lige Vilkaar i Alder, Stand og Formue, vor det endnu ikke hændt, at nogen Arving i "Ellegaarden" havde sat sig op mod Faderens Vilje i dette Punkt...

Og som det var sket de mange Gange før, hændte det ogsaa en Dag, at den nuværende Ejer kaldte Sønnen til sig i Enerum og betroede ham, at eftersom han nu, allerede ved Helligtrekongers Tid, havde fyldt sine fem og tyve Aar, saa var der valgt en Kone til ham, og Brylluppet kunde staa paa den Dag, som var helligt Morten Bisp, og hvor man var færdig med Slagtning og alt andet til Vinterforbrug, og hvor der var nok baade i Lade og Forraadskammer til at holde Bryllupsgilde for den hele By.

"Hvad hedder den, I har valgt for mig?" spurgte Ib, der havde det samme sindige og støtte Væsen som sin Fader.

"Det er Morten Helses Inger i Pilegaarden. I kender jo hinanden. Hun er brav nok; hun passer til Dig i Alder, og i Formue og Stand har I ikke noget at lade hinanden høre."

Det var de selv samme Ord, som Niels Ibsøns Fader i sin Tid havde sagt til ham, og som han nu gentog for Sønnen, og Ib svarede omtrent med de

RESOLUTION.

Waterbury, 16de August 1919.

I Anledning af at vor Broder Nis Nielsen Rosenbeck afgik ved Døden den 13de August 1919, vedtog Loge Nr. 103, D. B. S., følgende:

At vi beklager Tabet af en god Broder og bevidner herved vor afdøde Broders Efterladte vor dybeste Sympathi i deres store Sorg. Ligeledes bestemtes det at beklæde Logens Charter i Sorg for et Tidsrum af 30 Dage.

Paa Logen 103's Vegne.

G. HANSEN, Præsident.

E. MARQUARD, Sekretær.

samme Ord, som hans Fader en Gang havde talt:

"Jeg har intet mod Pigen og skal handle efter Jert Ønske."

"Saa tænker jeg, det er bedst, Du efterhaands faar din Gang i Pilegaarden og vinder Pigen for Dig. Saa kan vi holde Jagilden den tredje Søndag efter Sante Hans."

Ogsaa der var Ib enig; thi han vidste, at just paa samme Maade var det gaaet til, da hans Fa'er og Farfa'er og Farfa'ers Fa'er skulde fæste sig Brud.

Mærkeligt var det, at Mo'er Marthe var den eneste, som ikke kunde falde til Ro, da denne, for alle Parter gavnlige Bestemmelse var tagen. Saa ofte Lejlighed gaves, saa hun i Smug paa Sønnen med et under uroligt Udtryk i sine lyse Øjne. Men hun talte ikke om noget, thi hun havde tænkt nøje over det og fandt intet at udsætte paa Sagen. Pigen, der var udset til hendes Sønnekone, var i alle Maader god og retskaffen, og hun vidste, det var ikke fra den Kant, nogen Ulykke truede. Det var noget ude fra, som hun ikke kunde faa Rede paa.

* * *

Det var en Middsommer Aften, Ib første Gang gav sig paa Vej til Nabolaget for at hilse paa sin Fæstemø. Markerne duftede af det nyslagne Hø, Guldmeddene summende mellem Straaene, og Luften var saa lun og varm, at Vindpust ganske blødt strøg hen over hans Nakke. Vejen bugtede sig tæt det føltes som et Kjørtegn, naar et forbi Skoven paa den ene Side — en tæt, gammel Løvskov, hvor Bøg og Eg, El og Birk voxede i overdaadig Frodighed — og paa den modsatte Side, saa langt Øjet naaede, strakte sig en bølgeformig Slette med Enge og Agerland, mellem hvilket de enkelte Huse og Gaarde tegnede sig som smaa, hvide og blegegrøde Punkter. Længst ude mod Vest laa tre Høje med knapt hundrede Skridts Afstand mellem hver. Solen stod lige oven over dem og kastede en luerød Glans ned over deres Skraaning.

Der skulde han forbi. Den samme Vej havde han gaaet mange Gange før, baade da han gik i Skole og til Præst, og senere hen som Voxen, naar han skulde til Legestue i Nabobyen. De tre Høje kaldtes i Folkemunde store, lille og gammel Troldhøj; men det var aldrig faldet ham ind at fæste nogen Opmærksomhed ved Navnet; de hed nu en Gang saaledes, ligesom hans Fædrengaard hed Ellegaarden. Han forbandt ikke nogen bestemt Forestilling derved; der til var Navnet ham for kendt og dagligdags. Han vidste kun, at man ved Aftentid helst gik et Stykke uden om dem, da der i gamle Dage skulde have været fuldt op med Troldfolk derinde.

Tæt inde under gammel Troldhøj laa der et Hus, eller rettere en Jordhytte, der havde staaet ubeboet i mange Herrens Aar. Hytten bestod af fire, halvt sammensunkne Lervægge; der var kun et eneste Vindue, og i Stedet for en almindelig Skorsten stak et gammelt, rustent Jærnrør op af Taget, der var ganske oversaaet af Mos og Ugræs.

Da Ib kom der forbi, fangedes hans Øje af et Syn, som han aldrig før havde set paa dette Sted. Der stod Røg op af Jærnrøret i Taget. Han blev staaende, helt betagen af Overraskelse. Men da det ikke laa til ham at grunde ret længe paa Ting, som ikke kom ham ved, og da det nu en Gang var en Kendsgerning, at Skorstenen røg, hvem det saa end kunde være, der havde taget Hytten i Besiddelse, saa skulde han allerede til at give sig paa Vej igen. Men ligesom han vilde til at flytte Fødderne, hørte han nogle dæmpede, velklingende Lyde inde fra Jordhytten. Det var ikke Musik, saaledes som han kendte den, af Hakkebræt, Fløjl og Fløjte — det var nogle underlige sagte og fjærne Toner, bløde og klagende, saa sælsomt vemodfulde og hjærtgribende.

Pludselig kom han i Tanker om, hvor han befandt sig — knapt et halvt hundrede Skridt fra Højen og just der, hvor Folk plejede at gaa et Stykke Vej uden om. Han rev sig løs, ligesom med en Anstrængelse, og fremskyndede sin Gang. Men da han var kommen et Stykke bort, kunde han ikke lade være at vende sig om, thi nu hørte han ikke længer den sælsomme Musik. Han fæstede sit Blik paa Jordhyttens Dør og Vindue. Hvem kunde det være, som havde opslaaet sin Bolig derinde? Monstro Folk langsej fra? Han stirrede endnu paa Hyttens Dør. Saa forekom det ham, at der kom et Hoved til Syne i den aabne Halydør —

eller snarere kun et Par Øjne og en Pande. Øjnene var mærkværdig store og klare og Panden skjult af et forviltret, lysegult Haar, der skinnede som det blankeste Guld.

Mere saa han ikke. Thi for anden Gang skyndte han sig bort og standsede ikke, før han havde naaet Nabobyen og Morten Helses Gaard, hvor han havde lovligt Frierærinde.

Det var ved Midnat, da han gav sig paa Tilbagevejen. En lys, maaneklar Middsommer nat. Hos sit tilkommende Svogerskab var han bleven modtagen som en velset Gæst. Der var bleven disket op for ham, og da der var fuldt med unge Folk i Gaarden, havde man taget Lejligheden i Agt til at faa sig en Svingom og anden Moro. Der var ogsaa blevet drukket af det stærke, hjemmebryggede Godtøl med Dram til, og han havde vexlet baade Elskovs- og Gammensord med sin udvalgte Fæstemø. Men under alt dette vilde Øjnene fra Hytten ved Troldhøjen ikke slippe ham. Han blev ved at se dem, medens han drak med Karlene og dansede med Pigerne.

Nu gik han hjem. Engene dæmpede af Mosekonens Bryg. Der laa som et fint Spindelvævs Slør over Landskabet, men Maanen skinnede klart og vævede gyldne Traade ind i Taagen.

Han gik rask til, lidt ør og hed af det, han havde drukket. Da han naaede hen i Nærheden af Hytten ved gammel Troldhøj, kom der en Slags Trods op i ham. Han vilde betragte Stedet endnu en Gang paa nært Hold. Om det lod sig gøre, vilde han se nøjere efter, hvordan det forholdt sig med de Øjne, der blev ved at forfølge ham; om det var noget virkeligt eller kun en Indbildning, der var faret ham i Hovedet.

Nu var han tæt ved Stedet. Han standsede og lyttede. De samme fine og dæmpede Toner, som han havde hørt en Gang før, lød ham paany i Møde, men denne Gang i raskere Takt, ikke vemodfulde, men udfulde og æggende.

Hans Hjærte tog til at hamre saa stærkt, at han kunde føle det udenpaa Koften. Men det var ikke Frygt, han følte. Det var en stærk, betagende Følelse, der skød Blodet op i hans Kinder og gjorde hans Pande endnu hedere, end den var i Forvejen.

Der rejste sig en svag Luftning, og Engtaagerne begyndte at trække langsomt bort, saa der kun blev en svag, graalig Dis tilbage. Hytten med det ene Vindue og det gamle Jærnrør stikkende op af Taget traadte nu tydelig frem, og Ib saa saa nøjagtig, at det ikke var til at tage fejl af, at der udenfor Hyttens Dør sad en lille, gammelagtig Kone og spillede paa en Slags Rørfløjte, og foran hende — et Stykke ude paa Egnen — dansede en ung Pige lige midt i Maanelysset.

Ib kendte hende strax. Det var Øjnene, som han ikke havde kunne slippe fra, og Panden, skjult af det lange, lyse Haar, der blinkede som Guld. Og nu saa hun paa ham med et Blik, der

ligesom sugede ham til sig. Han fulgte efter, uden selv at vide deraf, og hvad der videre hændte, foregik altsammen som i en Drøm.

"Ellelille! Ellelille!" hørte han Morlillen kalde. "Mans, dans din Brude-dans! Ellemo'er spiller dertil!"

Og Tonerne hørtes igen. Den gamle Morlil — der ikke var større end et sex-tyve Aars Menneskebarn — huggede sine smaabitte Træsko mod hinanden, og det lød, som den fineste Bjældeklang, der faldt med ind i Fløjtetonerne.

Men Ellelille dansede og dansede. Bestandig hurtigere hvirvlede hun sig omkring. Ib var nu saa tæt ved hende, at han følte hendes Aande paa sin Kind — hendes Dans var saa vild, at han syntes, hun maatte styrte til Jorden, om han ikke greb hende. Han strakte sine Arme ud, og hun lod sig glide ind til ham — med sine store Øjne vendte op mod hans Ansigt.

Saa bøjede han sin Mund ned mod Ellelilles. Han syntes, Læberne var saa kolde, men Øjnene var saa meget desto hedere, og han stirrede dybere og dybere ind i dem, mens Ellelille lo.

Og Morlillen henne i Døren kastede Rørfløjten til Side, klappede i sine smaa, blaaagtige Hænder og raabte, saa det skingrede ud i Middsommer-natten:

"Nu tager Ib Ellelille til Viv!"

* * *

Mo'er Marthe sad hjemme i Ellegaarden. Hun traadte Væven og sang dertil en af de gamle Viser:

"Der ligger en Vold i Vesterhav,
Der agter en Bonde at bygge
Han fører did baade Høg og Hund
Og agter der om Vinteren at ligge.
De vilde Dyr og Dyrene udi Skoven.

Han hugger Eg, og han hugger Silje,
Og Eøg saa monne han fælde.
Det fortrød den grumme Trold,
At han skulde have den Vædi.
De vilde Dyr og Dyrene udi Skoven."

Mo'er Marthes Stemme rystede, mens hun sang; hendes Øjne skottede idelig op fra Væven, og Blikket flakke- de urolig omkring. Manden kom ind i Stuen, satte sine Træsko ved Døren og tog Plads paa Slagbænken under Vinduet. Det var henimod Nadvertid; Pigerne gik med deres Spande ud gennem Gaardporten for at malke Kvæget; Karlene var endnu ikke komne hjem fra Marken. Lyden af Pigerne klaprende Træsko tabte sig lidt efter lidt. Saa blev der ganske stille.

De to gamle blev siddende tause en Stund. Saa stillede Mo'er Marthe Væven i Ro og saa paa sin Husbond:

"Har du talt med ham?"

"Baade igaar og idag. Han ved, at Jagildet skal staa den tredje Søndag efter Sante Hans."

(Sluttet)

SOMMERENS SIDSTE

og

STØRSTE FEST

VIL BLIVE AFHOLDT AF

Alle Chicago's D. B. S. og D. S. S. Loger

I FÆLLESSKAB

SØNDAG, den 14de Sept., Harm's Park

HVORTIL ALLE GODE DANSKE MÆND OG KVINDER INDBYDES.

FESTEN VIL TAGE SIN BEGYNDELSE KL. 2 EFTERMIDDAG OG VIL BYDE PAA MANGE GODE OG FØRNØJELIGE OVERRASKELSER.

BLANDT ANDET VIL ALLE D. B. S. DELEGATER LANDET OVER KOMME DERUD I STORT OPTOG.

MANGE PRÆMIER FOR FORSKELLIGE "GAMES" VIL BLIVE BORTGIVET.

ÆGTE DANSK VELBELAGT SMØRREBRØD MED KAFFE, OG ANDRE FORFRISKNINGER VIL BLIVE SERVERET.

J. P. JENSEN'S ORKESTER VIL SPILLE TIL DANS.

BILLETTER FAAS VED INDGANGEN A 50 CTS. KRIGSSKAT IBEREGET.

KOMITEEN.